

L logaške novice

Glasilo občine Logatec, 15. junij 2009, letnik XL, št. 6

**Obdelava odpadkov –
vse bliže**

**Varstvo otrok v
Tičnici**

**Od razposajenosti do
zlohotnosti**

50 let Vrta

Rovte so se razživele

**Iz Podpeska po
asfaltu v svet**

**Zakaj Logaščica
poplavlja II.**

**Razigrani domači
večer**

**Nagrada za najboljšo
stransko vlogo**

**Zlato za godbenike in
plesni par**

**Medalja za 3-letnega
Tima**

Skodelico črne kave, prosim!

Resolucijo o evropski zavesti in totalitarizmu, resolucijo, ki obsoja nacizem, fašizem in komunizem, je 2. aprila letos sprejel evropski parlament, ki je parlament Evropske unije, kamor spada že peto leto tudi Slovenija (ali pa morda ne čisto zares!). Resolucijo so podprli tudi vsi evropski poslanci (torej tudi naši poslanci!) – Pri nas pa o resoluciji tako rekoč ne bev ne mev. Menda zato, ker je pristranska in bi jo morali dopolniti. Kako? Se še ne ve. S pozivom Evropskega parlamenta naši državi torej ne bo nič, z odpravo dediščine totalitarnega sistema prav tako tudi nič! Pridobitve revolucije štejejo neprimer-

no več kot neka – ne bodi je treba! – evropska zavest o totalitarizmu. Torej?

Minister za okolje in prostor ter minister za gospodarstvo sta se očitno na vsem lepem naveličala – prvi upokojevcev, drugi slovenske gospodarske krize in sta se odločila, da jo mahmeta med evroposlance. In spalo se bo bolj državotvorno in predvsem bolj mirno – s sanjskimi tisoči evrov!

Naši demokratični, neodvisni in kritični mediji sicer ne spijo, so pač samozavestno državotvorni in opravljajo utrujajoče težko opravilo: pred negotno opozicijo branijo oblastno koalicijo, ki ni tu zato, da bi vladala, pač pa zato, da prinaša drugačne vzorce vladanja. Tako vsaj pravi minister, ki je apologet transparentnosti in poštenosti s prikritimi kapitalskimi vložki. Jasno? – Jasno!

Jasno je tudi, da ni treba tolike burje okrog druge republike. Brez skrbi! Je ne bo

– druge republike, ker ne bo šla skoz parlament; skoz referendum tudi ne, ker referendum ne bo dovolilo ustavno sodišče. Tako, da ne bo nepotrebne malodušja.

Toliko bolj brez trohice malodušja in z dovolj samozavesti so prepričani sodniki, da ne smejo imeti ustavno prenizkih plač. Delavci pa so zadovoljni, če jo sploh dobijo – plačo.

Davorin Rudolf, največji hrvaško-slovenski strokovnjak za mednarodno pravo, je te dni priznal, da bi mejo med Hrvaško in Slovenijo lahko določil v 5 minutah(!) ob črni kavi(!!!). Hmm! Človek bi ob tem takoj pomislil, da v dveh letih dela v meddržavni komisiji za določitev meje med Hrvaško in Slovenijo niso utegnili popiti niti ene same črne kave!

Urednik

Dober dan – gospod župan!

Naravnost iz županove pisarne

Center za obdelavo odpadkov v Logatcu

Župan Janez Nagode

Na povabilo župana Janeza Nagode, pooblaščenca in koordinatorja za pripravo zahtevnega projekta obdelave odpadkov pred odlaganjem, so se srečali na delovnem sestanku 26. maja v Logatcu župani devetih občin: Cerknice, Blok, Loške doline, Pivke, Postojne, Vrhnike, Borovnice, Loga- Dragomera in Logatca zaradi nadaljnjih aktivnosti. Devetero občin se je s pogodbo odločilo za konzorcij, ki bo pripravil dokumentacijo in se bo odločal glede pridobitve potrebnih sredstev – od 25 do 35 milijonov evrov – za izvedbo projekta. K sodelovanju so povabili še nekatere druge sosedne občine.

Predlog konzorcijske pogodbe vključuje 4 glavne določbe: 1. uskladitev obdelave odpadkov pred odlaganjem; 2. dokler ne bo zgrajen center za obdelavo odpadkov, se opredeli možnost za odlaganje odpadkov vseh podpisnic na Ostrem vrhu; 3. cena za tono odpadkov za obdelavo bo 80 evrov; 4. glede načina predelave odpadkov in zagotavljanja investicijskih sredstev za postavitev centra se bo konzorcij odločal na podlagi idej – prek posebne kapitalne družbe ali prek koncesije.

Nadaljnji postopki pa so nujno povezani s sodelovanjem države zaradi uskladitve projektnih zamisli in zaradi sofinanciranja, tudi iz evropskih kohezijskih sredstev, saj občine same tolikšnih sredstev ne bi zmogle. »Žal, pa se Ministrstvo za okolje in prostor (MOP) ne odziva dovolj hitro. Konzorcij pričakuje v kratkem sestane z MOP za potrditev namer, da sprejme projekt notranjskih občin v program države, kar bi prav gotovo pospešilo izvedbo projekta. Namreč, če bi se konzorcij finančno sam lotil projekta, bi investicija ne bila končana prej kot v treh letih; hitreje bi šlo ali s koncesijo ali s kapitalno družbo,« je prepričan župan Janez Nagode.

Štirje novi oddelki za otroško varstvo

Ravnateljica Frida nam je pokazala Tičnico.

Od 1. junija letos so odprta vrata v Tičnico – v štiri oddelke novega vrtca na Tržaški 105 (Stara sodnija). Glede na znano število vseh novih prošelj za otroško varstvo, teh je 198, bo treba do 1. septembra letos zgraditi načrtovanih devet oddelkov s pripadajočimi prostori: s kuhinjo, telovadnico, igriščem... Mora pa občina za celoten projekt zagotoviti še dodatnih 600.000 evrov. Tako bo v Logatcu, vključno tudi s prostori župnijskega vrtca, preskrbljeno za varstvo več kot 600 otrok.

Čistilna naprava – nepredvidljivo trd finančni oreh

Za rekonstrukcijo in širitev čistilne naprave (ČN) je občina z ostalimi občinami, vključenimi v program »Čiste Ljubljane«, oddala vso dokumentacijo za pridobitev nepovratnih sredstev v vrednosti 75% investicije na MOP in na vladno službo za regionalno politiko. Občina tako pričakuje ustrezen sklep, ki bo osnova za začetek razpisnega postopka in za podpis pogodbe o sofinanciranju države. V tem pričakovanju pa je občino dosegla neprijetna novica z MOP, da sredstev iz EU in države ne bo pred letom 2011. »S tem se ne moremo strinjati, zato iščemo variante, da bi investicijo začeli in končali v letu 2010,« meni župan.

Nadaljnja rekonstrukcija šole Tabor

Takoj po končanem pouku se bodo na Osnovni šoli Tabor intenzivno nadaljevala rekonstrukcijska dela. Opraviti bo treba prenovitve v starem delu šole in jih inštalacijsko povezati z novimi prostori. Vsa dela bodo končana do 1. septembra, ko se začne novo šolsko leto. In tako bo končana še II. faza prenove šole Tabor.

Špela Istenič

Tičnica – novi oddelki vrtca

Enaindvajsetega maja se je na eni svojih najkrajših sej, sicer 22. po vrsti, zbral Občinski svet

Imenovanje ulic prihodnjic

Hudega dela nista imela ne župan ne direktorica občinske uprave.

Iz predlagane dnevnega reda je bila umaknjena ena točka, in sicer čistopis odloka o imenovanju ulic v naselju Logatec, ki naj bi se sprejel po skrajšanem postopku. Temeljni odlok je bil že šestnajskrat dopolnjen, zato je povsem nepregleden, čistopis pa naj bi mu zagotovil normalno preglednost. A se je temu od svetnikov zdelo besedilo preobsežno (79 poimenovanj!) da bi ga lahko sprejemali po skrajšanem postopku, onemu, da odlok podaljšuje Titovo ulico in je zato potreben vsaj redni postopek sprejemanja. Pojasnilo, da gre za čistopis že sprejetih poimenovanj in da je za sprejem čistopisov predpisan skrajšani postopek, svetnikov ni prepričal. Čutiti je bilo, da nekateri svetniki želijo spremembo posameznih poimenovanj. Soglasja ni bilo mogoče doseči, pa je predlagatelj točko umaknil iz predloga dnevnega reda, kar je zatem svet večinsko sprejel.

Soglasje k imenovanju ravnateljca Glasbene šole prepustili Svetu šole

Potem je steklo. Vprašanj in pobud svetnikov ni bilo, zato tudi ne odgovorov na svetniška vprašanja. Le tu in tam se je v razpravi pojavilo kako proceduralno, izjemoma vsebinsko vprašanje. Večinsko ali soglasno so svetniki sprejeli vse predlagane rešitve posameznih vprašanj z dnevnega reda. Najprej so v Svet javnega zavoda OŠ Tabor Logatec imenovali Danila Tkalca, Martino Albreht in Roberta Likarja ter izdali soglasje k imenovanju Bibijane Mihevc za direktorico Knjižnice Logatec. Niso pa želeli izraziti največje podpore nobenemu od obeh kandidatov za ravnateljca Glasbene šole Logatec – oba izpolnjujeta razpisne pogoje – in so zato sklenili, da Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja izraža podporo obema kandidatom za ravnatelja, končno odločitev pa prepušča Svetu Glasbene šole Logatec.

Opremljanje stavbnih zemljišč v IOC Zapolje

Pod 3. točko sprejeti Odlok o programu opremljanja stavbnih zemljišč za gradnjo v delu IOC Zapolje bo omogočil zaračunavanje komunalnega prispevka za ta del cone. Pojasnjeno je bilo, da bodo oni, ki so del prispevka že plačali, plačali le razliko, s čimer so bili seznanjeni že ob podpisu pogodb, drugi pa bodo plačali polni znesek.

Katja Žagar o komunalnem prispevku

Iz Stare sodnije novi vrtec

Na Tržaški 105, v nekdanji sodnji, je od 1. junija odprta nova enota vrtca, imenovana Tičnica. Da bi vse lahko formalno prav steklo, je bilo treba sprejeti predlagani odlok, ki ureja spremenjeno sestavo sveta zavoda Vrtec Kurirček Logatec. Odlok bo objavljen v uradnem listu, ker bi bila objava v občinskem glasilu prepozna, post festum. Odprtje te enote bo, seveda, vplivalo tudi na občinski proračun, kar bo treba upoštevati v rebalansu. Kolikšen bo ta vpliv, pa ni mogoče natančneje opredeliti, ker vnaprej niso znane dohodkovne osnove, od katerih bodo staršem otrok zaračunavali soudeležbo v stroških.

Natančneje opredelitve za oglašanje, nakar še odločitev o restavriranju dveh vodnjakov

Svetniki so soglasno sprejeli spremembo Odloka o oglaševanju v Občini Logatec, ker je bila v temeljnem odloku navedena drugačna površina oglasnih tabel od onih, ki se dejansko uporabljajo. Zatem pa so svetniki potrdili še investicijsko dokumentacijo za konservatorsko restavracijski poseg na litoželeznem vodnjaku (pred Škrljevo hišo) in za enak poseg na Tollazzijevi štirni (vodnjak na Čevici). Za sofinanciranje obeh projektov ima občina že zagotovljena državna sredstva, pridobljena na javnem razpisu tudi iz evropskih virov.

Stina Špelič

Na taborjenje z logaškimi taborniki

Letos se odpravljamo v Ribno pri Bledu. Pripravili smo dva termina: tedenskega za najmlajše in desetdnevnega za nekoliko starejše tabornike.

Prva triada OŠ: od 3. do 10. julija – 80 evrov.

Ostali: od 3. do 12. julija – 110 evrov.

Taborjenja se lahko udeležijo tudi tisti, ki niso taborniki oziroma niso plačali članarine (cena taborjenja je v takih primerih za 30 evrov višja; del stroškov pa krijemo iz članarine).

Če se taborjenja udeleži več družinskih članov, ima vsak drugi in naslednji družinski član 10 evrov popusta.

Taborjenje je primerno za vse osnovnošolce, tudi najmlajše. Poskrbljeno je za zabaven program, ki vključuje veliko taborniških spretnosti, otroci se učijo samostojnosti, sodelovanja v skupini in življenja v šotoru.

Prijave in info:

rodsrnjaklogatec@gmail.com ali 031 697 376 (Primož Sedej).

Logaški taborniki pišemo tudi blog: odklikaj na Novice z nakla (<http://rodsrnjaklogatec.blogspot.com/>).

Več rojenih kot umrlih

Od letošnjega 1. januarja pa do 5. maja se je v naši občini **rodilo 68 otrok:** 32 dečkov in 36 deklic.

Med imeni izstopajo Arne, Jan, Jerca, Karin, Maša, Matija, Nuša in Tim, ki jih imata po dva otroka te generacije.

V istem časovnem obdobju je **umrlo 33 ljudi:** 16 moških in 17 žensk. Njihova, najpogostejša (14) letnica rojstva se je sukala med 1920 do 1930, sicer pa so bili še štirje

starejši, osem jih je bilo rojenih med letoma 1931 in 1940, ostali (7) pa so bili mlajši.

Skratka demografski »prirastek« je očiten.

In še to: občina je štela letošnjega 5. maja natanko **13.389 prebivalcev.**

NevMa

Življenje in smrt – samo številki

Spominska slovesnost ob 64. obletnici osvoboditve koncentracijskih taborišč Büchenwald in Dora Mittelbau

Na povabilo nekdanjega interniranca Miha Kleča sem se udeležil osrednje žalne komemoracije v spomin žrtvam dveh koncentracijskih taborišč (KT) in v opomin človeštvu. Na pot nas je četrtek, 2. aprila, krenila trinajsterica. Prvi večer in noč smo preživel v Plznu (tudi ob plzenskem pivu!) na Češkem. Petek smo prispeli v Nemčijo ter si ogledali Dresden (porušen ob koncu 2. svet. vojne). Prespali pa smo v Nordhausnu. Soboto zjutraj nas je pričakal domačin (ki je pred leti Slovencem pomagal iskati podatke o njihovih interniranih sorodnikih po nemških arhivih) in nas je spremljal, razlagajoč zgodovinske dogodke. Pred spomenikom, kjer je bilo nekoč KT, smo prižgali sveče. Tam je tik pred osvoboditvijo za posledicami angleškega bombardiranja (»friendly fire« – Angleži so mislili, da bombardirajo nemške kasarne) med 1770 interniranci umrl tudi oče Borisa Nemca, našega sopotnika. Pri spomeniku v spominskem parku padlim internirancem smo položili venec. Potem smo se odpravili v enega najstrašnejših KT: Dora KL Mittelbau. Ogledali smo si muzej in podzemni tunel, kjer so v strašnih razmerah »živel«, delali in umirali taboriščniki (skoraj 11.000). V rovih so Nemci izdelovali tajno orožje – letede bombe V 1 in daljinske rakete V 2. Grozovit je bil občutek ob vstopu v krematorij. Pred njim smo ob spominski plošči in spomeniku položili venec. Potem smo obiskali še znameniti rosarium – največji nasad vrtnic v Evropi v Sangerhausnu, in Weimar, mesto J. S. Bacha in W. Goetheja. V okolici Weimarja smo tudi prespali. Naslednji dan smo si Weimar še podrobneje ogledali; nekateri smo si ogledali še Bauhaus muzeum – razstavo ob 90-letnici ustanovitve znamenite istoimenske šole (in umetniške skupine) umetnosti, designa in arhitekture, ki je imela ogromen vpliv na moderno umetnost.

Pot smo nadaljevali do KT Büchenwald (tu sta umrla tudi Logatčana zdravnik dr. Jože Gostiša s Kalc in Ignacij Kobal (oče Marinke Dolenc iz Gornjega Logatca), kjer smo si ogledali množične grobove (ob poti "Totenmarsch" – smrtni marš), SS zapore, dvorišče »Appellplatz«, kraj, kjer so nekoč stale barake s taboriščniki (v bloku 40 je prebival tudi Miha Kleč, taboriščnik s št. J 42697), muzej ter še KT, ki so ga postavili Rusi l. 1945 in je delovalo do l. 1950. V njem je bilo zaprtih okoli 7.000 SS-ovcev. Na tem mestu je muzej z dokumenti in fotografijami o tem taborišču, zaprtih nacistih ter o povojni zgodovini bivše »Vzhodne Nemčije«. Dopoldne je imel slavnostno sejo Mednarodni komite Büchenwald-Dora, katere član je tudi Boris Nemeč. Komemoracije, na kateri je govoril Bertrand Herz, predsednik Mednarodnega komiteja, so se poleg še živečih taboriščnikov udeležili še številni sorodniki, prijatelji ter antifašistične skupine. Bilo je tudi precej visokih politikov in diplomatskih pred-

Z obiska v Buchenwaldu; nekdanji taboriščnik Miha Kleč v sredini, od desne tretja – odpravnica poslov Alenka Jerak.

stavnikov. Komemoracija, ki se je udeležila tudi naša odpravnica poslov slovenskega veleposlanika v Berlinu Alenka Jerak, bila zelo pretresena, čeprav je od grozot minilo že 64 let. Skupaj smo med prijateljskim kramljanjem obiskali še spominski park na drugi strani hriba, kjer je imela vsaka država, katere državljani so bili internirani, svoje obeležje. Pod spomenikom »Jugoslawien« (naše sedanje države v času gradnje spominskih obeležij še ni bilo) smo položili rože ter prižgali sveče. Z Jerakovo smo si ogledali še spomenik pod »Bismarkovim stolpom«, notranjost stolpa ter muzej s fotografijami ob osvoboditvi Büchenwalda. Naše snidenje je Alenka Jerak zaključila s povabilom v Berlin. Kljub starostnim tegobam so moji sopotniki v en glas pritrdili povabilu z mislijo, da bi obiskali še Ravensbrück, največje žensko taborišče v nacistični Nemčiji.

Pot smo nadaljevali do Češke, kjer smo v toplicah Františkove Lazne tudi prespali. Naslednji dan smo obiskali še Marijanske Lazne ter Češke Budejovice (odlično pivo Budweiser!), kjer smo prespali. Zadnji dan smo obiskali še grad Švihov, Hlubočke nad Vltavo (protokolarni grad in hotel Štekl v stilu Windsorskega dvorca) in prečudoviti Češki Krumlov (lokacija tega zgodovinskega mesta spominja na Kostanjevico na Krki). V večernih urah smo se vrnili domov.

Zadovoljen in ponosen sem, da sem lahko obiskal nacistična morišča in se poklonil žrtvam s preživelim taboriščnikom Mihaelom Klečem, ki je 14. maja letos slavil svojo 80-letnico in mu želim še veliko svobodnega sonca in čim lažje premagovanje starostnih tegob.

Zaključim naj z Mihovo mislijo: Da ne bi pozabili!

P.s.: V Knjižnici Logatec pa si je moč izposoditi tudi zbornika Büchenwald ter Dora KL Mittelbau.

Gvido Komar

O protikriznosti, odvetniškem lobiju, vinjetah, odpadkih ter o evropski zavesti in totalitarizmu

Spoštovane bralke in bralci Logaških novic!

Dr. Peter Verlič

Teme, ki so aktualne od konstituiranja Državnega zbora, ostajajo še naprej v središču naše pozornosti: zaostrena gospodarska situacija, večanje števila brezposelnosti, padec gospodarske rasti, finančna kriza, nerešeno mejno vprašanje s Hrvaško... Žal, se situacija ni izboljšala, Pahorjeva Vlada po našem mnenju reagira prepočasi, brez ustreznih ukrepov, ki bi »prijeli«. Vladni paketi ukrepov, očitno ne prinašajo rezultatov. Zato je Strokovni svet SDS pripravil svoj predlog protikriznih ukrepov razdeljenih v tri sklope, in sicer za spodbujanje proizvodne in investicijske dejavnosti podjetij, za spodbujanje zasebne in državne potrošnje in racionalnejše obnašanje države ter ukrepe za stabilizacijo in normalno delovanje finančnega sistema ter finančnega trga. Prve zakone iz našega predloga smo poslanci SDS vložili v državnozbornsko proceduro; v enem izmed zakonov smo predlagali, da se mladim družinam, ki prvič rešujejo stanovanjski problem, podeli subvencija v višini 10.000 evrov, predlagali pa smo tudi subvencijo v višini 1.000 evrov za nakup ekološko čistejšega osebnega vozila, če se lastnik, ki ima osebni avto starejši od 10 let, odloči za nakup novega, ekološko čistega vozila. Žal, je vladna koalicija strank SD, LDS, Zares in Desus na izredni majski seji Državnega zbora vse naše zakonske predloge zavrnila. Tako imamo nekako obrnjeno situacijo: namesto, da bi opozicijske stranke kritizirale vladno, kar je normalno v parlamentarni demokraciji, sedaj to počno vladne koalicijske stranke, ko kritizirajo predloge opozicije, same pa ne predlagajo boljših rešitev. Res, narobe svet.

O gospodarski in finančni krizi se je poslanska skupina SDS pogovarjala na obiskih po terenu – maja po Notranjski in dolnjski regiji. V občini Logatec smo poslanci SDS Peter Verlič, Zvonko Černač, Milan Čadež, Iztok Podkrižnik in kandidat za evropskega poslanca Mirko Zamernik skupaj z vodstvom logaškega občinskega odbora SDS in predsednico Ladko Furlan obiskali družbo Inventis d.o.o., kjer nas je direktor seznanil s skrbjo in koristnimi predlogi, kako se učinkovito izvleči iz krize. Prijazno pa nas je sprejel tudi župnik Janez Kompare in nam razkazal napredek pri gradnji medgeneracijskega doma v Logatcu, za katerega smo namenili manjšo donacijo. Če bi se znala tudi država obnašati dovolj skrbno, bi danes za isti denar imeli tri pediatrične klinike!

Ob neukrepanju Vlade ne moremo zaobiti nekaterih zadnjih odločitev koalicije, ki so daleč od tega, da bi bile v pomoč ljudem v teh težkih časih. V mislih imam stalne podražitve bencina, ki se medtem, ko cene bencina po svetu padajo, pri nas naraščajo zaradi trošarin (beri: polnjenja proračuna). Trenutno imamo v Sloveniji ceno goriva višjo kot v Avstriji, a žal, naši ljudje nima avstrijskih plač.

Nedavno sprejeta novela Zakona o o odvetništvu ukinja določbo, ki jo je sprejela še prejšnja Vlada, da se odvetniške tarife določijo z zakonom. Sedaj je določanje tarif ponovno v rokah

odvetniške zbornice, kar pomeni, da se bodo te slej ko prej občutno zvišale. V SDS smo napovedali referendum v zvezi s predlagano novelo Zakona, pa ga je ustavno sodišče že prepovedalo. Sama odločitev ustavnega sodišča je po moji oceni na robu ustavnosti, saj prepoveduje neposredno udejanjanje volje ljudstva, ki je zapisano v ustavi. Ostaja grenak priokus, kot da bi vladna koalicija popustila odvetniškemu lobiju.

Po predlogu Vlade se bodo cene letnih vinjet za uporabo avtocest zvišale kar za 73% – iz sedanjih 55 na 95 evrov. Za ljudi, ki se vsak dan vozijo v službo je to po našem mnenju nepotreben dodaten strošek. V poslanski skupini SDS smo utemeljili vsa pravna in vsebinska dejstva, ki govorijo v prid obstoječemu sistemu. Hkrati pa Vlada prizna, da bo po novem zbrala celo od 8 do 20 milijonov evrov letno manj denarja, kot če bi ohranila sedanji sistem vinjet. Torej plačevali bomo občutno več, denarja pa bo na koncu celo manj zbranega. Kje je tu logika?

Ker pa je že nekaj časa minilo od seje odbora za okolje in prostor, kjer smo obravnavali problematiko odpadkov, in ker se močno bliža 15. julij, ko bi bilo treba zapreti mnoga odlagališča odpadkov, med njimi tudi logaško, sem ministru za okolje in prostor postavil pisno poslansko vprašanje:

»Na seji Odbora za okolje in prostor DZ ste obljubili, da bo Vlada podaljšala uredbo, ki dovoljuje odlaganje odpadkov tudi po 15.7.2009 zaradi nepripravljenih projektov regijskih odlagališč odpadkov. Zanima me, ali je Uredba že bila sprejeta na Vladi, oziroma kdaj predvidevate njen sprejem. Zanima me, katera odlagališča bodo imela podaljšano dovoljenje ter do kdaj. Poleg tega me še zanima vaša opredelitev do pobude občin iz Notranjsko-kraške regije, da se uredi regijsko odlagališče odpadkov v Logatcu namesto v Trebnjem.«

Direkcija Republike Slovenije za ceste pa mi je na vprašanje občana, ki se je oglasil v moji poslanski pisarni v zvezi z ureditvijo črne točke – križišča v centru Logatca z Rovtarsko cesto –, odgovorilo, da je na podlagi študije izdelalo projekt za semaforizacijo križišča, vključno s semaforizacijo ožine na Rovtarski cesti, za ureditev površin za pešce ter za ureditev lokalnih priključkov. Trenutno pa potekajo odkupi zemljišč. Osebnostno pa me veseli, da se črne točke po naših cestah rešujejo.

V Rovtah sem organiziral prvi, zelo dobro obiskan poslanski večer z naslovom »Spreminjanje in prikrivanje zgodovine«, kjer smo z gosti Jožetom Dežmanom, direktorjem Muzeja novejšje zgodovine, Ivetom A. Staničem, avtorjem številnih knjig o zamolčani polpretekli zgodovini ter poslanskim kolegom Aleksandrom Zornom pričeli s pogovorom o nedavno sprejeti resoluciji Evropskega parlamenta o evropski zavesti in totalitarizmu. Resolucijo o njeni podpori smo poslanci SDS v začetku maja vložili v parlamentarno proceduro.

En čisto za konec: poslanske pisarne so sedaj tudi uradno odprte v vseh štirih občinah: v Logatcu, Cerknici, na Blokah in v Loški dolini. Lepo vabljeni v poslansko pisarno v Logatcu na sedežu Območne Obrtno podjetniške zbornice na Tržaški 11 vsak prvi ponedeljek v mesecu od 17. do 19. ure.

Dr. Peter Verlič

Mareke – da se človek zgrozi!

Propadajoče kopališče. Ob njem nekake barakarske ostaline – zatočišče skrivnostnih mor-da tudi zloveščih namer. Je res nujna potreba, da gnilobno propadanje in razpadanje kazi nekoč tako lepo urejeno okolje Marek?

»Kdo bo naredil konec neredu?« se sprašuje predsednik krajevne skupnosti Tabor Jože Rožmanc, ki namerava po nasvetu župana Janeza Nagodeta prijaviti prek sveta krajevne skupnosti vso grozljivo stvar inšpekciji.

Zatočišče slabega.

Poteza

Zdravstveni delavci so gasili

Zaposleni v Zdravstvenem domu Logatec se zavedajo, kako pomembno je pravočasno in pravilno ukrepanje v primerih, ko gre za požar. Zato so zaposleni izrazili željo po temeljnem usposabljanju za ukrepanje ob začetnem požaru.

Gasilci PGD Dolnji Logatec smo z veseljem sprejeli povabilo in skupaj s pristojnimi iz zavoda v aprilu pripravili kratko predavanje o osnovah gorenja in gašenja ter o pravilih evakuacije. Predstavili smo jim vrste gasilnih sredstev s poudarkom na uporabi gasilnikov in priročnih gasilnih sredstev. To priložnost smo izkoristili tudi za preverjanje delovanja sistema za javljanje požara, ki je nameščen v novem prizidku. S sodobnimi pripravami smo umetno zadimili zgornje nadstropje in tako pripravili pogoje, ki so ustrezali dejanskim. Vse zaposlene smo varno, hitro in pravilno evakuirali na prosto. Tu je sledil še praktični pouk in vaja gašenja začetnih požarov, ki nam grozijo vsakodnevno doma, v službi ali na cesti. Zdravstveni delavci so se prepričali, kako veliko lahko stori vsak laik, če le zna pravočasno in pravilno uporabiti ustrezno gasilno sredstvo. Zato je bilo zadovoljstvo vseh sodelujočih nad vajo resnično veliko in ob analizi smo si bili enotni, da je podobna usposabljanja vredno obnavljati.

Gasilci si želimo, da bi tako prakso posnemali tudi v drugih zavodih in ustanovah. Odlično je, n.pr., utečena že celo vrsto let na dolnjelogaški osnovni šoli.

LK

Ljudje zatajimo – naravi na kvar

Zgodilo se je sredi prazničnega prvomajskega dne. Razposajeni mladci so z ostarelo škodo drveli iz Logatca proti Žibršam. Blagemu ovinku pod Kobalom mlad, neizkušen voznik ni bil kos. Avto je udaril ob bankino in toliko da mu ni odtrgalo zadnjega kolesa. Nekaj deset metrov je še opletal po cesti, potem pa obvisel ob robu ceste. Ko so fantje dojeli, kako dobro so jo odnesli, jim za avto ni bilo žal. Porinili so ga s ceste, da je v močvari pod cesto pristal na strehi, odstranili registrske tablice, da bi jih ne izdale, in lita platišča z gumami, ki so bile verjetno še kaj vredne,

ter – odšli novim dogodivščinam prazničnih dni naproti.

Tako nekako se je zgodilo tistega prvomajskega dne.

Prevrnjeni avto pa je obležal le lučaj od znaka, ki označuje vodovarstveno območje. Kot odvržen čik je avto ležal skoraj ves mesec, iz njega se je v potok odcejal vse, kar navadno prištevamo med nevarne odpadke. Potem ga je nekdo izvlekel iz močvare ter ga odrinil ob križišče pod Kobalom – vsem na ogled. Ves čas pa se mimo vozimo pristojni in nepristojni, med temi gasilci, policisti, vozniki, kolesarji, rolkarji in domačini...

Nemarno zapuščene razbitine.

In prav vsi, žal, s plašnicami na očeh občudujemo še razmeroma čisto okolje Reške doline, ki jo taka malomarnost še kako ogroža.

Besedilo in foto: Branko Rupnik

Opravičilo

Vmajski številki Logaških novic pomotoma ni bila objavljena fotografija k članku Pisana gledališka pomlad na str. 22. Za pomoto se opravičujemo avtorici Bojani Levinger in fotografiji objavljamo ob tej priložnosti.

Gledališka pomlad. Foto: B. Levinger

Postavljaec Mladen Pavlovič

Zahvala za nesebično pomoč

Družina Trček iz Zadrúžnega doma na Tratah se iskreno zahvaljuje KS Trate za financiranje otroške sobe v novi hiši na Veharšah. Zahvala velja tudi vsem prijateljem, sorodnikom, sodelavcem, znancem, izvajalcem gradbenih del in, ne nazadnje, tudi g. županu Janezu Nagodetu za pomoč pri pridobitvi gradbenega dovoljenja.

Brez vas nam ne bi uspelo. Še enkrat hvala vsem.

Družina Trček

Grdobije takšne in drugačne

Zakaj naj bi nas ne bilo čedalje več tistih, ki želimo delati prave stvari

Dogodki so si sledili v treh pomladnih mesecih. Marec – z grdimi grafiti nekdo porišo fasado Podružnične osnovne šole Hotedršica ter avtobusne postaje v Hotedršici. April – na velikonočno soboto sredi dne ob šolskem igrišču zagori otroško igralo, vredno okrog 1500 evrov. Maj – v noči, ko se odvíja Majski koncert v Grajskem parku, nekdo popolnoma uniči cvetlično zasaditev pred Osnovno šolo Tabor, prevrne klopi in smetnjake ter za seboj pusti pravo razdejanje. Ogorčenju vaščanov, zaposlenih in večine učencev ni konca. Posvetujemo se in se odločimo, da posledic vandalizma ne odstranimo takoj. Naj ljudje vidijo, kaj se nam dogaja. Nam vsem. Obvestimo policijo in prisluhnemo pripovedim vaščanov in se odločimo za vztrajanje. Obnovili bomo fasado ter avtobusne postaje v Hotedršici, kupili bomo novo igralo in znova zasadili cvetlice v naš »vodnjak«. Ne bo nam težko, ker smo vztrajni, ker znamo in hočemo, ker nam znajo in hočejo priskočiti na pomoč tudi prebivalci. Vendar pa ostajajo razmišljanja in vprašanja brez odgovorov

Srhljivo klavrna podoba polskega dvorišča po Majskem koncertu 23. maja v grajskem parku.

Ali pa so odgovori morda komu znani? Kdo nam to počne in kakšen je njegov cilj? Gre za zamere do šole ali šolskega sistema, morda za izkazovanje (ne)moči pred sovrstniki, alkoholizem, zadrogiranost, objestnost, zadovoljevanje katere od neizpolnjenih želja? Odgovorov ne bomo najbrž nikoli dobili, ker tudi tisti,

ki jih poznajo, nimajo poguma ali vesti, da bi jih komu priznali. Pri vsem tem gre za načelna vprašanja: Kaj si želi naša mladina? Česa mladim ljudem ne znamo dati ali predstaviti? Kako naj pomagamo staršem, ki pustijo mladoletnike vse dneve in noči brez nadzora, z dovolj denarja, da si kupujejo alkohol ter droge take ali drugačne vrste? Kdor hodi ob vikendih pozno ponoči po Logatcu (druga slovenska mesta menda niso nič drugačna), srečuje skupine mladih, tudi roso mladih, s steklenicami v rokah, hrupnih, brez vsakršnih omejitev. Niso le fantje, spol nima nikakršne vloge več. Poslušam razne pripovedi – za zabave najmlajših nemalokrat alkohol prispevajo kar starši sami, medtem ko si časovni limit pohajkovanja določajo sami otroci. Kdo nosi tu glavno odgovornost in kdo bo nosil posledice?

Šola izobražuje in vzgaja ter ima vpogled v življenje in delo mladostnikov od ponedeljka do petka dopoldne ter marsikdaj tudi popoldne. Ostalo je, in le tako je prav, odgovornost staršev. Toda kaj, ko mnogi starši štirinajstletnih otrok priznavajo, da ne vedo več, kako in kaj. Je torej sistem kriv za stanje, kakršno trenutno je? Poudarjanje pravic s premalo poudarka dolžnostim? Prezaposlenost, nezaposlenost, preobilica, pomanjkanje...? Kaj pa zakonodaja, ki je v zadnjem času malodane prepovedala vsakršno obravnavo neustreznih dejanj mladoletnih oseb? Vprašanjem ni ne konca ne kraja, odgovore iščemo in jih čakamo. Ampak medtem vsaj mi, zaposleni na Osnovni šoli Tabor, ne stojimo križem rok, kot nam kdaj kdo očita. Opazujemo, reagiramo, iščemo ustrezne rešitve za preventivno delovanje. Z otroki se pogovarjamo, jim prirejamo delavnice, pripravljamo srečanja z zunanji sodelavci, specialisti za posamezna področja, predvsem pa iščemo prvi in najpomembnejši stik – stik s starši. Najpogosteje nam ga sicer uspe vzpostaviti, prav vedno pa ne. Vendar le, kadar s starši skupaj poiščemo pravo pot, opazimo tudi rezultat, h kateremu težimo. In na tej poti bomo vztrajali, tudi to je naše poslanstvo, četudi jemlje veliko časa in energije naši osnovni nalogi, izobraževanju.

Naj na koncu izrazim srčno zahvalo vsem, ki nam pri naših prizadevanjih stojite ob strani. Še posebna hvala tokrat Tomažu Erženu, ki nam je pomagal pri obnovi fasade v Hotedršici, in družini Berlič – Klavžar, ki nam je pomagala pri ponovni cvetlični zasaditvi. Vse več nas je, ki znamo skupaj prav delati prave stvari, ker nam ni vseeno, v kakšnem okolju živimo in delamo.

Marinka Dodič

Logaška jama se je poslovila od javnosti

Ključavnica vhodnih vrat Logaške jame je na zadnjo majsko nedeljo zvečer še zadnjič škrtnila. Ob tem zvoku so logaški jamarji zaključili s 40-im spustom za javnost v Logaško jamo. Jamarji so dobesedno popadali po tleh, saj so ročno z vitlom v jamo in iz nje – tokrat zadnjič – spustili in potegnili 20 ton in 250 kg žive teže.

Logaški jamarji so edini na celem svetu, ki so z ročnim vitlom obiskovalcem predstavili mistični svet jam. Od leta 1974 so potekali spusti v jamo za javnost. Sprva so z vitlom spuščali obiskovalce v Gradišnico,

kasneje so sledili spusti v Logaško jamo. S spusti v Gradišnico so prenehali 1986 ob stoletnici prvega spusta raziskovalca v to brezno, zadnji, 40. spust v Logaško jamo pa se je končal 31. maja letos.

Zakaj zadnjič? – bomo izvedeli v prihodnji številki Logaških novic iz pogovora z Dragom Korenčcem, predsednikom Jamarskega društva Logatec.

Renata Gutnik

Kultura življenja namesto kulture smrti

Že pred tisočletji so stari Grki po vsaki bitki ali vojni dovolili premaganim nasprotnikom, da so pokopali ali sežgali svoje mrtve. Ta pravica je bila sveta... Kultura smrti, ki jo je v desetletjih obvladovanja vzgojil komunizem na Slovenskem, je privedla do stanja, v katerem je obnašanje mnogih celo leta 2009 zdrsnilo pod normo barbarskih plemen iz starega veka. Eno glavnih propagandnih orodij kulture smrti skozi vsa zadnja desetletja je pred dnevi ponovno zapisalo, da je odkritje grobišča v Hudi jami le premetavanje kosti kolaborantov in okupatorjev, ter poniglavo primerjalo poveljne poboje s tako imenovanimi izbrisanimi...

Višek moralne izprijenosti je sprevračanje doseglo v izjavi podmladka Pahorjeve stranke, ki je brez dlake na jeziku izenačil odgovorne za poveljne poboje in očeta slovenske osamosvojitve dr. Jožeta Pučnika. Pravni in materialni nasledniki stranke, ki je preko državnega represivnega aparata dr. Pučnika za dolga leta spravila za zapahe, mu uničila zasebno življenje, odvzela diplomo in ga pregnala v tujino, ga sedaj še mrtvega ne pustijo pri miru...

...Skoraj ni slovenske družine, ki ne bi bila zaznamovana s tragičnim časom iz sredine prejšnjega stoletja. Oče mi je svojo življenjsko zgodbo povedal šele leta 1988, ko sem prišel iz vojaškega pripora. Ko sem gledal posnetke iz Hude jame, sem podoživljal njegovo pripovedovanje, ko sva hodila po Rogu in iskala vas in hišo, v katero se je zatekel po čudežni rešitvi iz jame. In se ponovno zavedel, da me brez njegove čudežne rešitve nikoli ne bi bilo. Ter da imam zato tudi svoj osebni dolg do resnice. Da storim, kar morem, da kultura življenja premaga kulturo smrti.

Kako zaključiti delitve? Kljub trdovratnim poskusom opravičevanja zločina, obstaja nekaj preprostih resnic o času usodnih delitev, s katerimi se strinja velika večina ljudi v Sloveniji. 1. Okupacija je bila podlaga vsega zla. Brez nje ne bi bilo ne vojne, ne revolucije, ne kolaboracije in ne poveljnih pobojev. 2. Upor proti okupatorju je bil častno dejanje. 3. Izkoriščanje

oboroženega odpora proti okupatorju za prevzem oblasti je bilo zavržno dejanje. 4. Samoobramba in upor proti revolucionarnemu nasilju je bilo legitimno dejanje. 5. Kolaboracija z okupatorjem je bila zavržno dejanje. 6. Medvojni in poveljni poboji vojnih ujetnikov in civilistov so bili zločin, ne glede na to, kdo jih je izvedel. 7. Posamezniki so imeli znotraj tragičnega dogajanja v času vojne in po njej tudi svoje osebne razloge in odgovornosti, zato je potrebno glede individualne krivde in odgovornosti soditi vsakega posebej. Organizacija, ki ima svojo strukturo in program, pa mora prevzeti temu ustrezno pravno in moralno odgovornost za svoje ravnanje v celoti.

Praktični koraki, ki lahko pomagajo zdraviti rane preteklosti in ustvarjati novo enotnost Slovencev za spopade z izzivi prihodnosti: 1. Državni zbor sprejme Resolucijo o preseganju usodnih delitev, v kateri povzame prej naštetih sedem točk. 2. Na glavnem trgu v Ljubljani se postavi spomenik vsem umrlim v vseh obdobjih naše zgodovine, na katerega se preprosto zapiše: Našim mrtvim. 3. Pietetno se uredijo vsa poveljna morišča in se opremijo z napisom, ki bo odražal resnico. 4. V glavnem mestu se postavi kostnica za civiliziran pokop vseh tistih žrtev poveljnih pobojev, ki jih ni možno dostojno pokopati na kraju smrti. 5. Dopolni se Zakon o žrtvah vojnega nasilja, tako da bo nediskriminatoren in brez političnih diskvalifikacij. 6. Zakonsko se prepove poveljevanje in opravičevanje zločina.

Slovenski narod je z osamosvojitvijo in demokratizacijo v letih 1990 in 1991 izpolnil temeljni pogoj za začetek preseganja usodnih delitev. Bilo bi naravnost nespametno, če bi danes oklevali na poti, na kateri je bil najtežji korak pravzaprav že narejen.

Celotno besedilo je na voljo na: <http://www.sds.si/aktivnosti-2940/novice/kultura-zivljenja-namesto-kulture-smrti/>

Povzetek besedila predsednika SDS Janeza Janše pripravila Ladka Furlan

Ob 110 letnici PGD Rovte

vas gasilci iz Rovt

vabijo

- četrtek, 18. junija, ob 1930 na predstavitev zbornika *Naj bo dan al'noč- hitimo radi na pomoč!* v Krajevni knjižnici Rovte;
- petek, 19. junija, bo slavnostna seja društva, na katero so povabljeni vidni predstavniki občine, sosednja društva in zveze; pripravljajo bogat kulturni program. Slavnostni govornik na seji bo **župan občine Janez Nagode**;
- nedeljo, 21. junija pa na **tradicionalno gasilsko veselico** na Kovku, kjer bodo za zabavo skrbeli Gamsi.

Zahvala Lovski družini

za pomoč pri poplavi

Vdneh 29. in 30. marca so bile nadpovprečne padavine. Logaščica se je dvigovala zelo hitro in je tudi prestopila bregove. Nihče ni pričakoval, da bo dosegla tako višino. Že zgodaj dopoldne je voda obkročila našo hišo z vseh strani. Najprej je poplavilo kurilnico, nato še garažo. Na koncu je voda prišla še v stanovanjske prostore. Nikakor nismo mogli zavarovati vseh predmetov, pohištva, strojev in lesa. Nastala je velika škoda.

Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujemo Lovski družini Logatec oziroma njenim članom, ki so nam prostovoljno pomagali pospraviti okolico. Pomagali pa nam niso le fizično, temveč tudi finančno. Zato se jim še enkrat zahvaljujemo za izkazano pomoč ob tej naravni katastrofi.

Rudi in Samo Čamernik z družinama

Da se le čas ne bi prehitro stekel

Rovte so se investicijsko razživele – O tem in še čem je stekel pogovor z ambicioznim predsednikom druge največje krajevne skupnosti v naši občini Tonetom Trevnom, ki mu ni noben klanec pretežak

Spoštovani gospod predsednik, kaj vas je pritegnilo h kandidaturi za predsednika sveta krajevne skupnosti Rovte?

Tu moram povedati, da sem v krajevni skupnosti deloval že lep čas. Tako rekoč ni bilo gradbenega odbora, v katerem ne bi sodeloval. Vendar se mi je ves čas dozdevalo, da se je premalo naredilo. Prepričan pa sem bil, da bi se dalo s posebno vodstveno zagnanostjo storiti kaj več. In poskusil sem se s kandidaturo in z njo tudi uspel.

In so vam zamislili stekle?

Ja, kar takoj in zlepa ne. Potrebni so bili dogovori z županom, s svetniki, z vaščani in stvari so se začele premikati.

Katerih dosežkov ste najbolj veseli?

Veste, moram kar priznati, da bi težko odbral dosežek, ki naj bi me najbolj razveselil. Po svoje me je vsak premik posebej radostil. Pa če je šlo za zasilno, vendar smiselno rešitev z začasnimi prostori za varstvo 21 otrok pri Čukovih ali če je šlo za asfaltiranje cest z javno razsvetljavo Rožman-Vidmar in Gasilski dom-Modrijan ali če je šlo za prenovo vodovoda iz Rovt v Sovro ali če je šlo za dolgo pričakovano posodobitev in asfaltiranje ceste iz Podlipse do kmetije Žust v Podpesku.

Kateri projekti se počasneje premi-

kajo?

No, gladko ne gre nikjer. Vendar s postopnim načrtovanjem in vztrajnimi prizadevanji se lahko marsikaj premakne. Moje geslo pravi nekako tako: ni ga klanca, da ga ne bi zmožel. In v tem smislu dosegamo odkup zemljišča za novi vrtec s šestimi oddelki, za kar bo občina odštela 114.000 evrov. Priprava projekta za vrtec teče sočasno s projektom za ureditev prostora; kjer je stala nekdanja kmetijska zadruga, bo nastal razširjen trg s parkirišči. Posebno težavno pa se rojevala ideja poslovilne vežice, ki se nam končno kaže v obetavnejši podobi z odkupom cerkvenega zemljišča, za katerega bo treba doseči spremembo namembnosti.

Kanalizacija se zlepa ne premakne z mrtve točke, a ne?

A, moram povedati, da se tudi tu stvari občutno premikajo. Spomladi smo končali z urejanjem služnostnih pogodb za kanalizacijo in čistilno napravo. Do poletja računamo, da bo projekt kanalizacije končan in tedaj se bo lahko sprostila tudi nadaljnja gradnja stanovanjskih hiš v Rovtah in po okolici.

Po katerih projektih se pa ozirate za prihodnost?

Anton Treven, predsednik KS Rovte

Je pač tako, da je vse odvisno od finančnih možnosti občinskega proračuna. Na vsak način pa za jesen načrtujemo izgradnjo vodovoda Gadovce-Lukančič in naprej proti Petkovcu do cerkve, za kar so večinoma podpisane služnostne pogodbe. S pripravo projekta moramo pohiteti zaradi možnosti pridobitve sredstev iz evropskih kohezijskih skladov. – Naslednje leto predvidevamo asfaltiranje ceste iz Kurje vasi do Trat pa od spomenika do Praprotnega Brda. Pri vseh teh projektih je potrebna naša vztrajnost, pa tudi razumevanje občinskih svetnikov in župana, ki jim gre iskrena hvala za dosedanje pomoč.

Gospod predsednik, še veliko uspehov v drugi polovici vašega mandata.

Marcel Štefančič

Usoda prve logaške lekarne

Dediščina prve logaške lekarne naj vsekakor ostane v Logatcu

Pri obnovi prostorov logaške lekarne v letu 1999 je tedanja direktorica Tatjana Kogovšek Vidmar povprašala hčerko prvega logaškega lekarnarja Janjo Kristan Martelanc, glede pohoštva in opreme, ki je bila v lasti njenega pokojnega očeta. Martelančeva ji je odgovorila, da z bratom želita, naj pohoštvo in inventar prve logaške lekarne ostaneta v Logatcu, v logaški lekarni, kot dopolnilo novi opremi. In tako se je zgodilo, saj je stara lekarna sedaj na ogled v prostoru, kjer logaški farmacevti izvajajo merjenje krvnega tlaka ali pa se s posamezniki pogovorijo o zdravljenju.

Z željo, da se ta dediščina ohranja še naprej, je Občina Logatec na pobudo Janje Kristan Martelanc povabila k ogledu te pomembne zbirke strokovnjake Notranjskega muzeja Postojna, ki so pristojni za varovanje te dediščine. Tako so se sredi letošnjega maja v logaški lekarni srečali Nežika Kranjc, vodja logaške enote Lekarne Ljubljana, Renata Gutnik in Nevenka Malavašič, predstavnici Občine Logatec, Alenka Čuk in Magda Peršič, predstavnici Notranjskega muzeja iz Postojne in Janja Kristan Martelanc ter se dogovorile, da strokovna služba omenjenega muzeja pregleda zapuščino v jesenskem času ter pripravi popis in smernice za nadaljnjo zaščito in ohranitev te pomembne kulturne dediščine na Logaškem, o čemer bi v prihodnosti pričala tudi spominska soba Janeza Kristana, prvega logaškega lekarnarja.

NevMa

Poletje v Rovtah 2009

Poletje se hitro bliža, še hitreje pa se bliža prireditev »Poletje v Rovtah 2009«, ki ga organizira Športno društvo Kovk Rovte. Letošnja prireditev bo že sedma po vrsti, torej že tradicionalna, poleg tega pa je prireditev iz leta v leto bolj obiskana in uspešna, kar nam daje novih moči ter zagona.

Tudi letošnje »Poletje v Rovtah 2009« ima bogat in atraktiven program, ki bo zadovoljil vsakogar, ki mu je blizu kulturno dogajanje, šport, zabava, sprostitve in humor.

Prireditev bomo izvedli s pomočjo KTD Rovte, Občine Logatec in ostalih sponzorjev ter donatorjev. Podrobnejše informacije lahko dobite na spletnem naslovu www.rovte.tv.

Lepo vabljeni na »Poletje v Rovtah 2009«!

Marko Logar

Zakaj Logaščica poplavlja

Kako smo v Jački odkrivali nove rove?

Požiralniki v Jačka s svojimi podzemnimi rovi ležijo sredi Logatca in so nam dobesedno pod nogami. Po ljudskem izročilu, naj bi rovi segali daleč tja pod železnico in še naprej pod bivši KLI. V podzemlju naj bi bile velike dvorane z jezeri. Z barvanjem je bilo dokazano, da se Logaščica v podzemlju združi s podzemno Ljubljano, kar je še posebno mikavno za tiste jamarje, ki še vedno sanjamo o odkritju rogov podzemne Ljubljane. Kljub vsemu temu pa jama vendarle ni deležna takšne pozornosti, kot bi si jo glede na lego zaslužila. Glavni krivec za to je vsekakor onesnaženje, ki je že tolikšno, da postaja raziskovanje podzemlja po aktivnih vodnih rovih življenjsko nevarno.

Vsake toliko časa pa le koga jama privabi. Običajno jo obiščemo, ko v društvo pridejo novi člani in bi si jama radi vsaj enkrat ogledali. Tako smo se 13. novembra 1999 podali v požiralnik Jačka 3. Kljub temu da je pred požiralnikom postavljena rešetka, in da je na vходу v jama še ena, voda v podzemlje odnese veliko plavja. Raziskovanje smo začeli tako, da smo odkopali rov, ki je bil zasut z naplavinami (plastična embalaža in siporex). Za ožino smo prišli do manjše stopnje nato pa v krajši vodoraven rov. Nadaljevanje zaradi obilice naplavin ni bilo možno. Odločili smo se, da bomo pred ožino, ki smo jo odkopali postavili dodatno mrežo, ki bo zadrževala naplavine in da se bomo v jama še vrnili.

Naplavine pred vstopom v nove dele požiralnika.

Na tej akciji smo odkrili še nekaj posebej zanimivega. Iz požiralnika Jačka 1 (na levi strani struge še pred betonskim jezom) je voda veselo pritekala in se izlivala v strugo Logaščice, namesto da bi vanj odtokala. Požiralnik Jačka 3 smo ponovno obiskali 11. decembra. 1999. Zaradi obilnih padavin je bila voda ob enajstih dopoldan še tako visoka, da je bil požiralnik poplavljen. To pomeni, da je bila gladina vode v Jački za skoraj 20m nad običajnim nivojem. Popoldne ob petih pa je že toliko upadla, da smo lahko odšli raziskovat v požiralnik. Voda je očistila del nesnage na koncu rova, kjer smo se ustavili na prejšnji akciji. Ko smo malce razmetali naplavine se je v tleh odprla luknja. Pozorneje sem prisluhnil in zaslišal, da v luknji bobni voda. Točka, ki smo jo dosegli na tej akciji, je bila 7m pod nivojem vode zunaj pred požiralniki. Ker se pojavi tolikšna višinska razlika, požiralnik Jačka 3 ne more biti povezan z najnižje ležečim požiralniki Jačka 2, Jačka 1 in IV. požiralnikom. Vsaj

ne prav na kratko. Če bi bil, bi se nivo vode izenačil. "Ali to pomeni, da vodijo rovi Jačke 3 za pregrado, ki povzroča zastajanje vode pred požiralniki?" sem se spraševal še dolgo po tem.

Ker se je v nanovo odkritem rovu slišalo bobnenje vode, sem bil prepričan da nas v nadaljevanju čakajo novi rovi, po katerih bomo lahko sledili Logaščici na njeni podzemni poti tja daleč pod KLI. Kaj lahko še bolj vzpodbudi nadaljnje delo?

Zgodile so se kar tri visoke vode, preden smo se ponovno odpravili v jama. To poudarjam zato, ker sem sklenil, da bomo pomagali vodi, da sama odnese čim več naplavin in nam tako počisti pot. Zato je bila škoda izpustiti vsako visoko vodo. K sreči naplavin ni bilo toliko, da se jih ne bi dalo odstraniti. Tako sva bila z Markom 31. marca 2000 kljub vsemu dokaj hitro na koncu do sedaj znanih delov požiralnika Jačka 3. Tudi luknja, v kateri smo na zadnji akciji slišali bobneti vodo, je bila ponovno zatrpna. Tokrat sva imela s seboj manjši kramp, s katerim sva se lotila zamaška. Iz majhne luknjice je hitro zrastle dovolj velika luknja, v katero sem se lahko spustil. Z nogami sem odrival naplavine, vendar ni najbolje kazalo. Ko sem že skoraj odnehal, sem pobrcal še malo bolj levo ob steni, in tam se je odprl majhen rov, v katerega sem se lahko stlačil. Z nogami sem počistil veje in plastiko. Kmalu sem se lahko pričel plaziti naprej. Naplavin je bilo le kak meter v dolžino, nato pa se je začel živoskalni meander.

Do kod vse segajo rovi požiralnika Jačka.

Po približno 8 m se nekoliko zniža, tako da je napredovanje še bolj naporno. Napredoval sem počasi in s tesnobo v srcu, po glavi pa se mi je motala slika podobnega jamskega rova v Kačni jami pri Divači, kjer bi se s prijateljem zaradi onesnaženosti vode in slabega zraka skoraj zadušila. Ker smo slišali bobneti vodo na koncu meandra in čutili izrazit prepih, poleg tega pa je na koncu meandra še močno odmevalo, nismo obupali, ampak smo kmalu nadaljevali.

(Prihodnjič dalje)

Miran Nagode

Planinski pohodi – www.geocities.com/pd_logatec/

Organizator: Planinsko društvo Logatec, Stara cesta 8, 1370 Logatec

21. junij – NOTRANJSKA PLANINSKA POT, info: Jože Koba1-01/7543-139

25. junij – PLANINA ROŽCA, info: Marinka Kozamer-nik-031/506-734

28. junij –VAJNEŽ, info: Tomaž Naglič-051/313-815

Gregor Dolenc-040/796-703, Simona Dernule-041/283-010,

Dušan Jozelj-031/455-721, Marinka Kozamer-nik-031/506-734,

Jože Koba1-01/7543-139, Alenka Mrak-041/564-757, Tomaž Naglič-051/313-815,

Jernej Rus-040/468-648, Janez Rudolf-041/594-545, Janez Slabe-041/544-561,

Matej Vidmar-041/379-156

Pravljčni poklon naravi

Otvoritev obnovljenega Gospodovega studenca je bila namenjena poklonu naravi in dnevu Zemlje.

Na sončno nedeljo 26. aprila, dan po čistilni akciji, se je okoli 100 udeležencev prireditve zbralo na trgu pred vaško cerkvijo. Za uvod so učenci POŠ Hotedršica zaigrali igrice Francke Čuk o tem, kako je Gospodov studenec dobil ime. Na tem mestu naj povem, da so se učiteljice z veseljem in velikim navdušenjem odzvale na povabilo k sodelovanju. Svoje navdušenje so prenesle na otroke, ki so suvereno in z veliko vnemo igrali sredi vaškega trga, oblečeni v oblačila, kakršna naj bi nosili otroci v starih časih. Za kostumsko opremo se zahvaljujemo staršem, ki so priskočili na pomoč.

Otroci so nas nato, opremljeni z »eko« kanglicami, ki so jih sami naredili iz odpadnega materiala, popeljali po Zeleni dolini do Gospodovega studenca. V osrčju gozdnega zelenila smo se ustavili, zaprli smo oči in prisluhnili zvokom narave. V trenutkih tišine smo si zapomnili vsaj pet slišanih zvokov. Nato smo odprli oči in se podali proti Gospodovemu studencu.

Otroci so zapeli in zrecitali nekaj pesmi o naravi. Nato je predsednik KTD Hotedršica Albin Treven pripovedoval o poteku obnove. Z najzaslužnejšimi dejavniki so otvorili studenec; natočili so si kozarec čiste vode, z njo nazdravili, nato pa povabili še vse prisotne, da smo si privoščili kozarec odlične žibrške vode. Harmonikar Albin Slabe nas je z ubranimi zvoki popeljal do jase, na

kateri je zaplesala FS Hotedršica pod vodstvom Matije Logarja. Na koncu smo se vsi skupaj okrepčali z obloženimi kruhki iz Gostilne Turk, ki je za nas pripravila všečen aranžma z mizo, prekrito s karirastim prtom – za piknik sredi gozda. Pila se je seveda najboljša in vse bolj cenjena – voda. Skratka, zgodil se nam je pravljčno lepo izpeljan dogodek, ki smo ga nekateri nadaljevali s pohodom do kmetije odprtih vrat Tumble, drugi pa so se s krajšim pohodom vrnili v vas.

KTD Hotedršica, ki je pprireditve tudi pripravila, se zahvaljuje vsem, ki so kakorkoli pomagali pri izpeljavi prireditve, še posebej pa sponzorjem, tistim najbolj zaslužim za obnovo studenca in ne nazadnje POŠ Hotedršica, ki se nadvse lepo vključuje v dejavnosti, ki jih organizira vas.

Darja Merlak, vodja prireditve

Joj, kako je dobra!

Nova cesta iz starih obljub

Prenovljeno cesto od Podpeska do Podlipe so 8. maja slovesno odprli župan Janez Nagode, predsednik KS Rovte Anton Treven in domačin Mirko Žust

Otvoritveni dogodek je stekel 8. maja pri kmetiji Rihar. Uvodoma je predsednik Krajevne skupnosti Rovte Anton Treven pozdravil župana, občinske svetnike in vse zbrane na slovesnosti. Govornik Treven ni skrival zadovoljstva, da se je slaba cesta umaknila novi cesti, razširjeni, utrjeni z opornimi zidovi in z urejenim odvodnjavanjem. Po 1,5 km asfaltni cesti se prebivalcem Podpeska prijazneje odpira pot v svet. Ob zahvali občini in županu Janezu Nagodetu se je govornik priporočil za podporo prizadevanjem, da bi sčasoma prenovili tudi 2,5 km ceste do Corna. Tako bi posodobili bližnjico iz Rovt na Vrhniko.

Župan J. Nagode, Mirko Žust in predsednik KS T. Treven

Župan Janez Nagode je ob priložnostnem nagovoru priznal, da se je z veliko volje in veliko denarja prenovila cesta Podpesek-Podlipa, s čimer se je resnično končala dolga zgodba ureditve nevarnih ovinkov v strmini. »Deloma (700 m) smo cesto asfaltirali že lani, dokončali pa letos, ko je bilo v proračunu dovolj namenskega denarja. Cesta je kakovostno prenovljena, naj bo tudi varna, da bo zagotavljala srečno vožnjo. – Za nadaljnja dela pa vztrajajte v zahtevah,« je obetavno sklenil župan svoj nagovor.

Navdušen nad asfaltirano cesto, je domačin Mirko Žust orisal zanimiva cestna prizadevanja od davnega leta 1871, ko so vaščani Podpeska pričeli z gradnjo kolovozne poti proti Podlipi po sedanji trasi. V tistih letih so vaščani Podlipe zaradi poplav in suš živeli v pomanjkanju hrane. Več družin je zato pomagalo pri gradnji poti in si s tem prislužilo hrano. Tako je govornik ugotavljal, da so njegovi predniki to pot, primerno za volovsko vprego, gradili dve jeseni in dve zimi ob zelju, repi in suhem sadju, dokončali pa so jo spomladi 1873. – Prvega večjega popravila poti so se lotili vaščani 1958.

Tedaj so zgradili podporne zidove; del poti so oprli celo z 20 m dolgim hrastovim hlodom, ki je podpiral cesto še vse do leta 2008. Večji poseg v cesto je bil opravljen v letu 1990 s finančno pomočjo občine; vaščani pa so opravili skoraj 1000 ur prostovoljnega dela. Kmalu za tem so se začeli vaščani pogovarjati z občinskimi možmi o asfaltiranju ceste. Obljuba, da bo cesta asfaltirana v treh letih, se je zavlekla v leto 2008. In 6. oktobra 2008 so dobili prvi del asfaltne ceste, letos pa še preostanek v skupni dolžini 1500 m. »Želimo pa, da bi v bližnji prihodnosti nadaljevali z asfaltiranjem ceste proti Rovtam. Nič manjša pa ni želja po vodovodu s pitno in hidrantno vodo,« je dodal Mirko Žust, ki se je zahvalil vsem, ki so pomagali, da je Podpesek povezan s svetom prek lepe asfaltne ceste, ki je pomembna tudi za obstoj življenja na tem delu lepe slovenske zemlje.

Soncu in prometu so odprli prenovljeno cesto logaški župan Nagode, domačin Žust in predsednik KS Treven. Potlej pa je srnjakov golaž, ki je dišal daleč naokoli, razživel prijetno družabnost.

M. Štefancič

Obrezovanje ali uničevanje drevja !?

Na žalost, se je spomladi v Logatcu in tudi po mnogih drugih mestih nestrokovno obrezalo drevje in se s tem napravila velika škoda drevesom. V upanju, da se bodo v prihodnje bolj upoštevali stroka in pravila obrezovanja, da ne bo prihajalo do novih škod, navajam nekaj glavnih pravil obrezovanja urbanega drevja.

Glavni cilj negovanja dreves v urbanem okolju je razvija-

nje čvrste in dobro uravnotežene zgradbe vej na enem deblu; s tem se naj zagotovi dvig krošnje na vnaprej določeno višino za boljšo prometno preglednost. Trajne veje naj bi bile na deblu razporejene skladno z značilnostjo drevesne vrste.

Najbolj priporočeno je obžagovanje poleti, ko so drevesa aktivna in se lahko hitro odzovejo z nastankom zaščitnih tkiv. Javor, brezo, oreh in nekatere druge vrste je treba obžagovati, ko je drevo olistano ali takoj zatem, ko listi odpadejo. Izločanje drevesnega soka iz rezov se v tem primeru ne pojavi.

Čas za oblikovanje-obžagovanje drevesa je, ko je to še mlado, saj naj bi se število odstranjenih živih vej s starostjo zmanjševalo, poleg tega pa naj bi bil največji dovoljeni rez do 5 cm oz. 10 cm (odvisno od vrste drevesa).

Z nepravilnim obžagovanjem, predvsem odstranjevanjem debelih vej, običajno povzročimo odmrtno delo koreninskega sistema ter žive skorje in kambija debela. S fiziološko oslavitvijo dreves se zmanjša učinkovitost njegovih zaščitnih in obrambnih mehanizmov, zato se razkrojni procesi hitro razširijo po drevesnih tkivih. Razkrojni les izgubi oporno funkcijo, drevo postane nevarno in se lahko podre že zaradi lastne teže.

Na velikih rezih pride do izvotlitve in razkrajanja drevesa, iz roba ranitvenega lesa pa se razvijejo bujni in gosti adventivni poganjki. Laična javnost, žal, pa tudi profesionalni izvajalci ta pojav zmotno tolmačijo kot znak »dobre pomladitve dreves, saj so se odlično obrasla« itd. Taka miselnost verjetno botruje obrezovanju dreves po Logatcu.

T.G.

Ogoljeno drevo.

Mavrična postajališča

Na pobudo Krajevne skupnosti Hotedršica so učenci s POŠ Hotedršica pod vodstvom svojih ustvarjalnih učiteljic 19. maja izvedli Tehniški dan z naslovom Polepšajmo postajališča v kraju.

Učenci POŠ Hotedršica so v okviru »eko projekta«, ki ga že nekaj časa izvajajo na šoli, postali Mavričniki, ki pomagajo ohranjati okolje čim bolj čisto in urejeno. Tako so se odločili, da avtobusna postajališča v vasi preuredijo v Mavrična postajališča, na katera bodo skupaj pazili.

Pod finančnim okriljem KS Hotedršica so kupili barve in čopiče, se opremili z veliko dobre volje ter z ustvarjalnimi idejami. Zavihali so rokave in se pridno lotili dela. Najprej so odstranili obilje risalnih žebličkov, nato pa so se lotili risanja in barvanja. Poslikali so

avtobusno postajo sredi vasi ter tisto na Logu. Po končanem delu so si svoje izdelke ogledali in bili nad njimi navdušeni. Želijo si, da bi na prenovljena Mavrična postajališča pazili tudi njihovi sovaščani, ki ponosni na mlade umetnike vsak dan občudujemo njihov trud za lepšo vas.

Ravničani so nad hotenjskimi postajališči tako navdušeni, da so dali pobudo še za poslikavo avtobusne postaje pod Ravnikom. KS Hotedršica bo finančno podprla tudi to dejanje. Učenci POŠ Hotedršica pa s svojimi učiteljicami že načrtujejo mo-

Poslikali so postajališče v Hotedršici.

tive, s katerimi bodo poslikali še postajališče pod Ravnikom.

Darja Merlak

Dober večer iz domačega večera

KUD Adoramus je 9. maja z Domačim večerom navdušil do zadnjega kotička polno dvorano Narodnega doma z ljudsko glasbo in smehom občinstva ob šaljivih in zbadljivih pesmih; ganljivi prizori pa so delovali nostalgčno in v marsikatero oko priklicali tudi kako solzo

S pesmijo so prvi zaželeli Dober večer člani Mešanega pevskega zbora Adoramus pod vodstvom dirigenta Marjana Grdadolnika. Na oder so prišli sproščeno, klepetavo in preprosto oblečeni, dekleta v predpasnikih s košarami ter fantje s klobuki in kmečkimi orodji. Tudi scena je bila temu primerna - oder je bil okrašen s cvetjem in starim lesenim pohištvom, ki je pričaralo toplo domače vzdušje.

Komedijski večer; v sredini protagonist **Damjan in Janez**. Foto: Matej Mihelčič

Nadaljevanje programa sta v vlogi starejšega para, zakoncev Pepce in Poldeta, kar iz spalnice spretno in humorno povezovala Damjan Cigale in Janez Čuk, prav tako člana MePZ Adoramus, posamezne točke pa so predstavljale njune spomine na mladost. Tiste najstarejše so prikazali člani KUD Adoramus s šaljivo odigranim prizorom rojstva, ki je v polni dvorani sprožil salve smeha.

Sledili so otroci iz Miklavževega vrtca, ki so se izkazali s folklornim nastopom, mlad harmonikar Matjaž Maček, razigrani pevci otroškega pevskega zbora sv. Nikolaja pod taktirko Estere Grdadolnik in odlične pevke seksteta Adoramus. Vsi lični, mični so s svojimi kostumi pričarali pravo kmečko vzdušje, kot se ga lahko spominjajo starejši. Še nekaj ljudskih šaljivih pesmi, značilnih za različne slovenske pokrajine, je lahko odpel MePZ Adora-

mus, ki so ga tokrat kot citrarke dopolnile članice Adoramusa Ana Murn, Mirjam Treven in Barbara Župančič. Za živahno vzdušje je poskrbel tudi harmonikar Manuel Šavron, sicer nagradenec mednarodnih tekmovanj, ki so ga poslušalci prav tako nagradili z bučnim aplavzom.

Nastopajoči so se ob spremljavi harmonike tudi poslovili od prekrasne publike in odplesali z odra. Adoramus je po uspešnem večeru slišal veliko pohval na račun petja in zabavne igre, ki je marsikomu popestrila majski sobotni večer. Domači večer smo v preteklosti že videvali, letos pa so bile vanj prvič vključene prave zasedbe KUD Adoramusa. Bogastvo njihove različnosti - od otrok in mladih do starejših pevcev - in njihova enotnost in sodelovanje so popotnica društvu, da bo iz malega zraslo veliko.

Anita

Logaški godbeniki z zlato plaketo iz Maribora

Člani Pihalnega orkestra Logatec, ki jih že deseto leto zelo uspešno vodi dirigent Marjan Grdadolnik, so spet dokazali svoje mojstrstvo. Na 29. tekmovanju Zveze slovenskih godb v koncertni težavnostni stopnji 23. maja v Mariboru so namreč za svoj tekmovalni nastop prejeli 90,65 % možnih točk in zlato plaketo.

Tekmovanja v najzahtevnejši, koncertni težavnostni stopnji potekajo na zelo visokem umetniškem nivoju in jih Zveza slovenskih godb organizira vsakih nekaj let, na njih pa nastopajo samo najboljši ljubiteljski pihalni orkestri, ki so se sposobni soočiti z zahtevnim koncertnim repertoarjem, kar logaškimi godbenikom že kar dolga leta izvrstno uspeva. Tokrat so se jim na tekmovanju pridružili pihalni orkestri iz Slovenj Gradca, Trbovelj, Maribora in iz ljubljanskih Vevč. Trboveljčani so pod vodstvom dirigenta Jožeta Kotarja prejeli najvišjo oceno na tekmovanju - 94,17 % točk in postali absolutni zmagovalci, sledili pa so jim orkestri iz Maribora, Vevč, Logatca in Slovenj Gradca.

Nastope orkestrov je ocenjevala 5-članska mednarodna strokovna komisija, ki ji je predsedoval Miro Saje, v njej pa so poleg njega sedeli še Tomaž Habe, mag. Rudolf Zangl, Lazslo Marosi in dr. Richard Miles. Logatčani so si za ogrevalno skladbo izbrali Bachov koral Jesu bleibet meine Freude v aranžmaju Alfreda Reeda. Za tem so odigrali obvezni skladbi: Reedove variacije na témo velikonočne hvalnice Praise Jerusalem! in Švarove Istrske plese v orkestraciji Tomaža Habeta. Krona tekmovalnega nastopa pa je bila čudovita Simfonija št. 0 belgijskega skladatelja Barta Picqueurja - kot zanimivost lahko zapišemo, da so bili godbeniki ves čas vadenja simfonije s skladateljem v stalnem stiku.

Zlata plaketa (že tretja zapored!) je sad trdega dela vseh godbenikov, dirigenta in vodstva orkestra. Za vsakim tekmovalnim uspehom stojijo neštete ure individualnih, sekcijskih in skupnih

vaj, predtekmovalni koncerti in še marsikaj, vse to pa je na koncu poplačano z veseljem ob zasluženih plaketi. Predsednik orkestra Slavko Albreht je dejal: "V priprave in izvedbo letošnjega tekmovalnega smo člani Pihalnega orkestra Logatec vložili veliko truda, znanja in pozitivne energije. Rezultatov naporenega dela in novih izkušenj smo prav zato zelo veseli in nanje upravičeno ponosni." Orkester je tako dokazal in utrdil svojo vrhunsko koncertno formo in položaj v samem vrhu slovenskih pihalnih orkestrov.

Orkester je skupne vaje v zadnjem tednu pred tekmovanjem zaradi prostorske stiske preselil v prostore CVVS Logatec nad Blekovo vasjo, v samo tekmovalje pa vložil tudi ogromno prostovoljnega dela, sredstev, odrekanih in energije. Zato si naši godbeniki zaslužijo še toliko bolj iskrene čestitke in samo upamo lahko, da jim ti, za vse težki časi ne bodo vzeli veselja do igranja ali jim ga celo preperečili. Bravo, dirigent, bravo, orkester!

Tine Vučko

Naši zlati fantje. Foto: Špela Baznik

Veliki uspeh Vesne Kogovškove

Nagrada JSKD za najboljšo
stransko žensko vlogo

Vrhovski igralci so zaključili že s štirinadeseto sezono nenehnega delovanja. Vsako zimo, že vse od daljnega leta 1976, igralci z Vrha Sv. Treh Kraljev naredijo kraju z gledališko premiero kulturni dogodek, ki odmeva tudi zunaj krajevnih meja.

Pečat gledališke uspešnosti je že zdavnaj zaznamoval vrhovske igralce. Tudi letos, ko se imajo pohvaliti z nagrado za najboljšo stransko žensko vlogo na regijskem Linhartovem srečanju gledaliških skupin Osrednje Slovenije. **Vesna Kogovšek** je v vlogi Marije Petek v Partljičevem Slikarju na vasi prepričala regijskega selektorja JSKD. Nagrada ji je bila podeljena na zaključnem srečanju v Šentjakobskem gledališču, kamor se predstavi sicer ni uspelo uvrstiti. Vesna je prava naslednica odličnih vrhovskih igralcev in igralcev. To je že tretje priznanje vrhovskemu odru, odkar Javni sklad za kulturne dejavnosti razpisuje srečanja in na katere se Vrhovci redno prijavljamo. Za Katjo Čelik (Dan oddiha, 1996) in Rokom Klemenčičem (Mama je umrla dvakrat, 2006).

Seveda, tudi Vesna pravi, da ji priznanje veliko pomeni. Poplačan je njen osemletni trud v gledališki družini, velja pa tudi za veliko spodbudo njej in njenim soigralcem.

Vesni želim še veliko lepih trenutkov med igralci in da bi nas še kdaj s svojo odlično igro prepričala, da ji nagrada resnično pripada.

Rafael Krvina

Uspeh mladih logaških gledališčnikov

Ponedeljek v črnem logaške gledališke skupine
Dlan na dlan med najboljšimi uprizoritvami na
festivalu Vizije 2009

Logaške novice so svojim bralcem iz naklonjenostjo že predstavile nastop gledališke skupine mladinskega športno-kulturnega društva Dlan na dlan Logatec z izvirno gledališko igro domačega avtorja Jurija Švajncerja Ponedeljek v črnem. Bralci Logaških novic bodo gotovo z veseljem zvedeli, da se nastopi niso končali z dvema uspelima predstavama, ki sta obkraljili popolnoma napolnili dvorano kulturnega doma v Gornjem Logatcu.

Med najboljšimi mladinskimi gledališčniki.

Drugo predstavo na domačem odru si je bila ogledala tudi državna selektorica za festival mladinskih gledaliških skupin VIZIJE 2009 Dunja Zupanec. Izmed približno petdesetih mladinskih gledaliških predstav iz vse Slovenije je izbrala deset najboljših, in te so se uvrstile na festival, ki je od 15. do 17. maja potekal v Novi Gorici. Mladi logaški gledališčniki so na odru kulturnega doma v Novi Gorici nastopili v soboto, 16. maja, dopoldne. Obiskovalci so Ponedeljek v črnem sprejeli zelo lepo. To je bil vsekakor velik uspeh logaške kulture, veliko priznanje Logatcu in mladim logaškim gledališčnikom – igralskemu zboru Ani Pišljar, Danijeli Georgijev, Goranu Jezerčiču Juriju Švajncerju, Maruši Pišljar, Patriciji Stepanovič, Sergeju Franku, Tini Lukan in Viti Nagode. Prišepetavanje in tehnična dela so opravili Špela Tomažinčič, Matjaž Švajncer in Dejan Mačinkovič.

G.s.

Slovenske ljudske pesmi na Logaškem

Letos praznujemo 150-letnico rojstva našega velikega jezikoslovca in folklorista, svetovljana in izobraženca širokega formata Karla Štreklja (1859 – 1912)

Projekt Slovenske ljudske pesmi velja za enega najobsežnejših projektov slovenskih folkloristov in za naslednika Štrekljevega obsežnega projekta z začetka 20. stoletja. V aktualni 5. knjigi je objavljenih kar 54 tipov družinskih pripovednih pesmi. Delo je plod večletnega raziskovalnega dela petih avtorjev/urednikov Marjetke Golež Kaučič, Marije Klobčar, Urše Šivic, Zmage Kumer in Marka Terseglava in še cele vrste drugih sodelavcev. Med pesmimi, ki jih knjiga prinaša, so tudi v slovenskem kulturnem prostoru najbolj znane in nato v literaturo in glasbo vključene balade, kot so Lepa Vida, Rošlin in Verjanko, Galjot in druge, med njimi tudi Nevesta detomorilka, ki ima kar 188 variant. Knjiga na kar 955 straneh prinaša zakladnico pesemskih in glasbenih oblik iz vse Slovenije in okolice.

Tudi v tej zbirki se pojavljajo pesmi (varijante) iz Logatca in okolice (Rovte, Logatec, Gornji Logatec, Hotedršica). Nekatere pesmi in podatke o njih so povzeli po Štrekljevi zbirki. Zapisovalci teh pesmi so bili: Franc Kramar, Andrej Prebil, GNI, Ivan Petkovšek. Pripove-

dovali ali peli pa so te pesmi: Katarina Žemrov, Alojzij Hočevar, Lea Kobal, Tone Rupnik-Storžev, zakonca Matilda in Štefan Molka.

Slovenske ljudske pesmi (I-V)

1. knjiga, Bajeslovne in pravljicne pesmi: 61. „Zapuščena uroči nezvestega“ (ob poroki z drugo) – A Varianta 6. (Rovte, pela Katarina Žemrov (1859 rojena?), kuharica pri učiteljici, zapisal Franc Kramar, 19. jul. 1914), str. 331-332.
2. knjiga, Legendarne pesmi: 140. „Sv. Janez Nepomuk“ – Varianta 8. (Logatec, povedal Al. Hočevar, zapisal Andrej Prebil pred l. 1900?), str. 565.
3. knjiga, Legendarne in socialne pesmi: 179. „Marija pride na bojišče po ranjenca“ – Varianta 64. (Rovte, pela Lea Kobal 1881), zapisala Uroš Krek in Valens Vodušek, 15. junij 1958 v Ukancu), str. 286.
4. knjiga: Ljubezenske pripovedne pesmi: 215. „Samomor nune zaradi ljubezni“ – Varianta 137. (Gornji Logatec, pel Tone Rupnik, p.d. Storžev (1905), zapisala Marko Terseglav in Mirko Ramovš, 22.6.1982), str. 166-167.

5. knjiga, Družinske pripovedne pesmi: pesmi o družinskih usodah in konfliktnih (Družinske balade): 267. „Nevesta gospa s tremi stražarji“/B – Varianta 6. (Hotedršica, zapisal Ivan Petkovšek pred l. 1906, str. 399-400; 286. „Nevesta detomorilka“ Varianta 183. (Logatec, pela Matilda in Štefan Molka (1934), zapisala Mirko Ramovš in Drago Kunej, 6. julija 1995), str. 706-707.

Pri pesmih sem navedel točno, kje so locirane, tako da bo vsem olajšano iskanje. Strani, kjer so pesmi objavljene, sem skopiral in shranil v mapi, ki bo dostopna (čitalniško) v naši knjižnici. Naj za zaključek dodam, da je zapisanih kar nekaj pesmi iz naše okolice, ki pa spadajo v različne tematske sklope. Prav zanimivo jih je primerjati z drugimi različicami po Sloveniji (če obstajajo). Ta zapis naj bo vzpodbuda vsem logaškim jezikoslovcem (tudi študentom), da bi se bolj posvečali domačemu (logaškemu) ljudskemu izročilu (pesmi, pripovedi) bodisi ljubiteljsko ali pa znanstveno.

Gvido Komar

Odmevi v miru in tišini

Literarna kolonija v Domu Medved

L iterate z vseh koncev Slovenije je predzadnji majski vikend pripeljal v naročje narave in prijaznih ljudi na Medvedje Brdo. Letos je Javni sklad RS za kulturne dejavnosti skupaj z logaško izpostavo izvedel tradicionalno literarno kolonijo v centru šolskih in obšolskih dejavnosti Medved.

Barvita družina od začetnikov do uveljavljenih literatov, od pesnikov do piscev proze se nas je zbrala že v petek na uvodnem predavanju dr. Alojzije Zupan Sosič. Podarila nam je del svojega znanja o kratki zgodbi, še posebej pa se je posvetila sodobni slovenski kratki zgodbi.

Nova spoznanja, premlevanja, branja in kritike lastnega literarnega ustvarjanja pa smo udeleženci kolonije doživljali na eni izmed izbranih delavnic – pesniški ali prozni. Te pa so se dogajale kar pod milim nebom v okolju miru in tišine. Dodatno sta vzpodbudila delo oba mentorja: pesnica Meta Kušar, ki se je prebijala skozi poezijo, ter pesnik in esejist David Bedrač skozi prozo.

Nepozaben pa je bil literarni večer, ki so ga pripravili člani Literarnega društva

Literarna delavnica pod Gašparevčevim orehom.

Zeleni oblaki. Branka, Tim, Vanda, Tine in Bojana so na svojstven in izbran način pričarali enkratni umetniški dogodek, ki ga je popestrila Karmen s prebiranjem strun na kitari.

Francka Čuk

Obisk mlade pisateljice

Da bi bila bralna kultura Slovencev vedno višja, je treba poskrbeti že zgodaj. Pa tudi bralnega materiala (beri: knjig) mora biti dovolj. Na knjižnih policah se vrstijo knjige zelo visoke kakovosti, pa tudi take, ki na tisto mesto ne bi smele zaiti. Otroci so namreč zahtevni in zanje ni vedno vse dobro. Treba je izbrati tisto najboljšo. Za to poskrbijo že uveljavljeni pisatelji in pesniki, a najde se tudi takšen, ki je pisateljsko pero začel vrteti šele pred nedavnim.

Mednje gotovo sodi mlada pisateljica Zdenka Obal z Vrhnike, kamor jo je pot zanesla iz daljnega Prekmurja. Kot knjižničarka je med knjigami zelo domača. Navdih za pisanje dobiva v vsakdanjem življenju, posebej pri hčerki. Zdenko smo povabili v Rovte, da je v knjižnici predstavila svojo knjigo Zajčica Lina in violina. Mlajši šolarji so z zanimanjem poslušali pravljico z vzgojno noto – za uspeh se je treba potruditi. Knjigo je lepo ilustrirala mlada ilustratorica Maja Lubi. V prijetni urici klepeta smo zvedeli, da ta knjiga ni zadnja.

Srečanja s pisatelji, slikarji, ilustratorji in drugimi umetniki so za mlade pomembni, saj tako v živo lahko izvedo marsikatero zanimivost, ki ni sicer nikjer posebej napisana.

Metka Bogataj

Ko naši zbori zapoje

Logaška Območna enota JSKD je 16. maja organizirala v Narodnem domu 41. območno revijo odraslih pevskih zborov in malih pevskih skupin naše občine

Opredvidenem dogodku so bili občani seznanjeni tudi po kabelski televiziji v Logatcu. Prav obvestilo po kabelski TV me je spodbudilo, da sem revijo želel poslušati v živo. Tako sem želel slišati pevske zборе Logatca, ki imajo za seboj kar lepo pevsko tradicijo in različno raven kakovosti. Ko sem stopil v dvorano, so me na prehodu presenetile rezervacije sedežev pa tudi slaba udeležba poslušalcev. Tudi napis srečanja na odru je bil nekoliko mimo srečanja, saj je šlo za 41. (območno) revijo pevskih zborov in ne 41-letnico petja v Logatcu.

Verjetno so bili rezervirani sedeži namenjeni ribniški Vitri, ki je, žal, ni bilo. In ker je primanjkovalo poslušalcev, so bili pevci pevskih zborov dobrodošli ne samo kot poslušalci, ampak tudi kot ocenjevalci lepega petja. Zakaj pravim, da tudi kot ocenjevalci, prav zaradi tega, ker bi ob širokem sporočilu po kabelski televiziji pričakovali večji odziv, saj bi ti lahko spremljali v živo 'svoje' pevce. Saj pravijo nekateri, da se v Logatcu nič ne dogaja? (Verjetno, da se doma na kavčih res ne dogaja kaj posebnega!)

Na odru pa so se predstavili vsi logaški zbori, razen Moškega zbora iz Hotedršice in Ženskega zbor društva invalidov in upokojencev iz Logatca. Prvi je nastopil sekstet/kvintet Adoramus pod vodstvom Mihaele Kavčič s priredbami različnih skladateljev. Logaški oktet pod vodstvom Lovra Groma se je nekoliko pomladil, čeprav novemu basistu že nekoliko sivijo lasje. Tudi ta se je predstavil s tremi pesmimi, med njimi z Gounodovo O Salutaris.

Obrtniški pevski zbor Notranjska se je predstavil pod vodstvom Janeza Gostiše, uglednega dirigenta, ki je vodil že več domačih zborov. Pevci tega zbora so zbrani od Vrhnike do Idrije. Všečna je bila zlasti ljudska iz Roža Pastir pa pase ovce tri. – Mešani pevski zbor Logatec z dirigentom Lovrom Gromom, ki vključuje pevce iz Logatca in z Vrhnike, je med izbranimi pesmimi učinkovito zapel ljudsko Bratci veseli v priredbi Ubalda Vrabca.

Mešani pevski zbor Adoramus z zborovodjem Marjanom Grdadolnikom se je dodobra pomladil, zato ima zbor pred sabo še lepo prihodnost; zagotovljen podmladek ima Adoramus v otroškem pevskem zboru. Med drugim so zapeli latinsko mašo Marjana Grdadolnika Laudate dominum. Zbor že uspešno tekmuje. – Nazadnje se je predstavil Ženski pevski zbor Tabor z zborovodjem Zdravkom Novakom. Tudi ti so v svoj program vključili liturgično besedilo Nigra sum Pabla Casals. Zbor je prejel že številna priznanja in s svojimi gostovanji poživlja slovensko kulturno sceno.

Albin Čuk

»Notranjska« na kondicijskih pripravah

»Notranjski« se pozno poleti spet obeta petje pod Triglavom. Za pripravo na ta podvig se je predzadnja majsko nedeljo odpravila na kondicijske priprave.

Jago

Na fotografiji: del pevcev vrh 1026 m visokega Ermanovca, preden se je združil s člani z Idrijskega območja in združen pred kočjo odpel splet planinskih in narodnih pesmi na veselje kar številnega poslušalstva.

Foto: F. Možina

Biser cerkvene arhitekture

Cerkev sv. Barbare na Ravniku je podružnica župnije v Hotedršici. Stoji na hribu severozahodno od vasi, obdana z obzidjem, zasnovanem v srednjem veku.

Cerkev se prvič omenja v protokolu iz leta 1526. Sedanja cerkev naj bi bila po nekem podatku zgrajena leta 1685, barokizirana pa na začetku 18. stoletja. Sestavljajo jo ravno zaključen prezbitერიj z zakristijama, centralno zasnovana ladja na osnovi križnega tlorisa, ob njej sta prizidani na severu in jugu kapeli ter na zahodu pevska empора. Pred zahodno steno stoji močen zvonik. Ladijske stene od obočne strukture ločuje profiliran venčni zidec.

Notranjščina cerkve je bogata s kiparsko in slikarsko opremo, vse pozornosti so vredni tudi arhitekturni členi. Kamnit glavni oltar s spiralastima stebroma, okrašen z inkrustacijami, je iz leta 1725. Morda še nekoliko starejši je polnokrvni osrednji leseni kip zavetnice sv. Barbare v boga-

tem ornatu s kronico na glavi, držeč v rokah svoje običajne atribute: meč, palmovo vejico in kelih s hostijo, ob njenih nogah je stolp s tremi okni (simbol sv. Trojice), kamor jo je po legendi zaprl njen oče Dioskur, kralj v Nikodemiji, v današnji Turčiji. Reprodukcijske Križevega pota v minuciozno izdelanih okvirjih so po Josephu von Führichu. Notranji pas slavaločne stene južne kapele je okrašen s štukaturo vinske trte (verjetno sprva tako tudi na severu). Omeniti gre tudi lesena oltarja in kipe v kapelah.

Posebej zanimiva je tudi prižnica, prislonjena ob severni slop ladje, signirana in datirana: Štefan Šubic 1859. Prižnica je zvišan, pridiganju namenjen prostor v cerkvi; nastal je iz ambona. Od poznega srednjega veka naprej je skoraj vedno prislonjena na slop ali steno vzdolžne ladje, ima stopnice, ograjo in baldahinu podobno odmevno streho ter figuralni in ornamentalni okras. Na njej so običajno upodobljeni štirje evangelisti s simboli, lahko tudi samo njihovi simboli. Vse imenovane sestavine vidimo tudi na ravniški prižnici. Les je marmoriran, na robovih so pozlačene rezbarije akantovega listja. Stranice so okrašene s štirimi tabelnimi slikami pravokotnega formata s posnetimi robovi, kjer so upodobljeni evangelisti s knjigo in peresom v roki, zraven je njihov simbol: ob Marku lev, ob Mateju angel, ob Luki bik in ob Janezu orel. Na notranji strani baldahina lebdi (kot običajno) golobček svetega Duha, vrh krona angel muzikant s trobento in tablama desetih božjih zapovedi. Delo je opravil Štefan Šubic, vodja podobarske delavnice v Poljanah nad Škofjo Loko.

Romarska in taborna cerkev sv. Barbare na Ravniku je pravi biser glede arhitekture in tudi celotne notranje opreme. Žal, pa je danes zaradi indolence v zelo slabih razmerah in propada pred našimi očmi. To, da je vpisana v Register kulturne dediščine Slovenije, ji pravzaprav nič ne koristi. Vlaga in črvi uničujejo vse po vrsti: stene, venčni zidec, inkrustacije in polihromacija, leseni kipi so dobesedno prekriti s črvim prahom. V cerkvi je treba najprej odpraviti učinke kapilarne vode in se v naslednjem koraku posvetiti sanaciji lesenih oltarjev in kipov (zaplinjenje); drugo zaenkrat lahko počaka.

Simona Kermavnar

Evangelist Janez s Šubičeve prižnice

Kadeti kar zmagujejo.

Dospeli do finala

18. državno prvenstvo za kadete, kadetinje posamezno, dvojice in mešane dvojice

Po velikih uspehih na ekipnih državnih prvenstvih se trend uspehov nadaljuje tudi na posamičnih prvenstvih. V soboto in nedeljo (9. in 10. maja) je v Novi Gorici nastopilo 11 igralk in igralcev našega kluba, ki so tudi tokrat posegli po najvišjih mestih. KATJA in NINA sta tretje leto zapored osvojile naslov državnih prvakinj med dvojicami.

1. mesto kadetinje dvojice ZUPANČIČ - GUTNIK
1. mesto mešane dvojice ZUPANČIČ - ŽELEZEN
2. mesto kadetinje posamezno Katja Gutnik
3. mesto mešane dvojice VRABL - GUTNIK
3. mesto kadeti dvojice ŠFILIGOJ - KOŽUL
3. mesto kadetinje dvojice MIHEVC - PAVČNIK

18. državno prvenstvo za mladince in mladince posamezno, dvojice in mešane dvojice

V soboto in nedeljo (16. in 17. maja) je bilo v Cerknici državno prvenstvo za mladince in mladinke, na katerem je nastopilo 108 igralk in igralcev. Naš klub je bil eden od številnejših, kar pomeni, da smo eden od večjih klubov, po številu igralcev in tudi po doseženih rezul-

tatih v slovenskem prostoru. Že dva meseca se naše igralk in igralci v različnih kategorijah dokazujejo z izvrstnimi rezultati na državnih prvenstvih in tudi tokrat ni bilo drugače.

2. mesto VERDINEK - ŽIBRAT mešane dvojice
3. mesto Ana VERDINEK mladinke posamezno
3. mesto ZUPANČIČ - ZDOVC mešane dvojice
3. - 4. mesto SMILJANIČ - VERDINEK in GUTNIK - ZUPANČIČ mladinke dvojice
5. - 8. mesto KOŽUL - BONČINA mladinci dvojice
5. - 8. mesto Nina ZUPANČIČ mladinke posamezno
9. - 16. mesto Nejc GUTNIK mladinci posamezno
9. - 16. mesto Sanja SMILJANIČ in Katja GUTNIK mladinke posamezno

Ekipe članic v polfinalu Pokala R Slovenije

V ponedeljek 18. maja so gostovale na vročem Ptujju, kjer so se v četrtfinalni tekmi Pokala R Slovenije pomerile s favoriziranimi igralkami NTK - Ptuj. Ekipe pod vodstvom trenerja Darka Maliča v postavi Ana VERDINEK, Sanja SMILJANIČ in Nina ZUPANČIČ je z izredno borbeno igro premagala domačinke: NTK - PTUJ : NTK - LOGATEC 3 : 5

Finalni turnir Pokala R Slovenije je bil 6. junija v Mariboru.

JaB

Planinarjenje po Kreti

Konec aprila sem s planinci Podpeč-Preserja in z Balkaniko obiskala Kreto, edinstveno po raznolikosti naravnih lepot in bogastvu ostankov preteklosti, zaradi česar velja za pravega »predstavnika« lepot Mediterana.

Pod gorovjem Bele gore. Foto: M. Petkovšek

Peti mediteranski otok po velikosti je najbolj južni, največji in po marsičem najpomembnejši grški otok. Leži na križišču Evrope, Azije in Afrike. Razen bogatih ostankov preteklosti je posebnost Krete tudi 1046 km dolga obala s številnimi zalivi, rti in nepreglednimi peščenimi plažami.

Prvega dne, 25. aprila, je bil namenjen prevozu z avtobusom iz Ljubljane na Dunaj, od tod z letalom do Aten, od koder smo se v večernih urah pripeljali na letališče Heraklion na Kreti. Med petdnevnim bivanjem v Heraklionu smo bili nastanjeni v bungalovih. Vsak dan smo z avtobusom prevozili po 300 kilometrov za turistični ogled otoka ali pohod na najvišje vrhove.

Z vožnjo na planoto Lasithi (1200 m) smo se peljali po tradicionalnih grških vaseh, si ogledali vetrnice, ki so danes samo še turistična atrakcija. Povzpeli smo se do jame Dikeon, kjer se je rodil in bil pokopan Zeus. Ogledali smo si najlepše mesto na otoku Agios Nikolaos in si privoščili kosilo v tamkajšnji restavraciji.

V Narodnem parku Samaria smo se peljali do izhodišča, imenovanega Xyloskalo (1236 m) ali »lesene stopnice«. Med vožnjo smo občudovali nasade pomaranč in limon ter oljk. V hribovitih kamnitih predelih pa so se pasle velike črede ovac in koz. S planinsko opremo smo odšli na 6-urni pohod po kanjonu. V prvih dveh kilometrih smo se spustili kar za 1000 metrov. Približali smo se ozki soteski z izjemno

visokimi stenami in na več mestih smo prečkali reko (tedaj potoček). V zapuščenih vas Samaria, odkoder so preselili prebivalce zaradi razglasitve narodnega parka, smo se okrepčali. Dalje smo dospeli do vasi Aja Rumeli, kjer smo se v tamkajšnji taverni odžejali. Od tu smo se s trajektom kratko uro peljali do kraja, kjer nas je čakal avtobus.

Ogledali smo si tudi glavno mesto Krete - Heraklion in nekatere kulturno-zgodovinske spomenike: trdnjavo Koules, ki je ščitila mesto pred napadalci, Morosinjev vodnjak, beneško Loggio. Ogledali smo si še mesto Knossos, kjer je palača kralja Minosa iz 16. stoletja p.n.š. Palača ni bila samo bivališče kraljevske družine, temveč tudi administrativni in pravosodni sedež ter pomembno trgovsko središče in kraj verskih obredov. Obiskali smo tudi Arheološki muzej Heraklion, kjer hranijo najbogatejšo svetovno zbirno minojske umetnosti, ki omogoča nazoren vpogled v vsakdanje življenje visoko razvite kulture.

S planinsko opremo smo se zgodaj zjutraj odpeljali do izhodišča Xyloskalo (1236 m), od koder smo se podali na 6-urni pohod po planini Volaikas na vrh Gingilos (2080 m). Vrh niso vsi dosegli, ker je plezanje po skalah oviral močan veter. Med vožnjo v hotel smo se ustavili v beneškem pristanišču Chanje /Hanija/.

Po evropski planinski poti E4 smo osvajali najvišji vrh Krete (2456 m) Timios Stavros v pogorju Psiloritris. Z avtobusom smo se pripeljali do Nidha Plato /1100 m/. Vrh nam je

pokazal zobe zaradi slabih razmer ob našem prihodu; močan mrzel veter, megla in širok snežni plaz na strmem pobočju so nas vrnili po štirih urah hoje zaradi varnosti 100 m pred vrhom. V bližini izhodišča poti smo odšli do 10 minut oddaljene manjše jame, pred katero je bilo še veliko snega; bo pa pripravljena za ogled do poletne turistične sezone.

Predzadnji dan smo se s terenskimi vozili peljali do planote Anapolis po ozki makadamski cesti brez ograje mimo pastirske koč (1600 m) in pod vrh Kakovoli (2214 m). Cesta je vijugasto speljana v strmi hrib. Paziti je bilo treba na kamenje na cesti in črede ovac in koz, ki hodijo ali ležijo na cesti. Do predvidenega izhodišča poti se nismo pripeljali, ker je bil na tej višini še sneg. S pohodniško opremo smo odšli na najvišji vrh gorovja Bele gore in drugi najvišji vrh Krete - Pachnes (2453 m). Cilja nismo dosegli zaradi obilice snega. Kamnita pokrajina pa je bila vredna ogleda in nekajurnega pohoda po njej, od koder je bil lep viden naš zasneženi cilj. Po isti poti smo se vrnili v hotel. Po večerji je bil v amfiteatru pred jedilnico zabavni program, ki ga je pripravila francoska skupina. Po programu se je tu zbrala tudi naša skupina in se pred odhodom poslovila od vodnika Nikola.

In 2. maja, se je naša skupina srečno vrnila v Slovenijo.

Marinka Petkovšek

Odlični v teku trojki

V počastitev osvoboditve Ljubljane in dneva Evrope so bile 9. maja v Ljubljani poleg drugih prireditev tudi tekmovalni teki

Zmagovalna trojka GRC nad 50 let.

Tekmovalni del pa je bil v teku na 12 in 28 km. Start vseh ekip je bil na Prešernovem trgu. Teka trojki na 12 km se je udeležilo okoli 1100 trojk, razdeljene v moške, ženske in mešane ekipe. Na 12 km je zmagala ekipa ŠD Nanos Podnanos s časom 44.21. Med njimi sta bili 2 mešani ekipi, **GRC Zapolje**

Logatec, v kateri so tekli Breda in Peter Kosmač ter Marjan Mesec. Med 448 mešanimi ekipami so s časom 1.11.12 zasedli 112. mesto. Ekipa **Hitri sončki**, ki so jo sestavljali Srečko Lukančič, Darja Trpin in Špela Jančar, pa je zasedla 356 mesto. Omenjena ekipa se je prvič udeležila teka trojki.

Na teku 28 km je odlično uvrstitev zasedla ekipa **GRC Zapolje Logatec**, ki je v absolutni kategoriji med 111 ekipami zasedla 13. mesto s časom 2.09.40. V kategoriji nad 50 let pa je zmagala. V ekipi so bili Branko Vanček, Ivan Pergovnik in Darko Repanšek. Zmagala je ekipa Energetika Ljubljana s časom 1.48.57, v kateri so tekli Roman Kežzar, Tone Kosmač in Mitja Kosovelj...

Poleg omenjenih tekmovalcev se je teka udeležilo še več Logaččanov v raznih drugih ekipah.

SkiVan

Deseto srečanje planincev Notranjske

V soboto, 16. maja, se je zvrstilo deseto srečanje planincev Notranjske, ki ga je tokrat organiziralo Planinsko društvo Horjul in se ga je udeležilo preko 200 planincev iz posameznih PD Notranjske. Planinci, med njimi tudi člani PD Logatec, so se zbrali ob osmih na parkirišču horjulskega Metrela.

Na štartu.

Od tam so se napotili proti Samotorici do kmetije odprtih vrat pr' Hlipč z vmesnimi postanki za malico in krajši počitek na kmetiji odprtih vrat pr' Lenart na Koreni.

Planinci so na tej poti dodobra spoznali Horjulske hribe, turistične in zgodovinske spomenike ter prelepo naravo.

Na Samotorici so udeležencem spregovorili predsednik PD Horjul Bogdan Seliger, horjulski podžupan Franci Pišek in podpredsednik Planinske zveze Slovenije Marko Goršič.

V kulturnem programu so nastopili pevski zbor PD Horjul, folklorna skupina Navihanke in narodno zabavni ansambel Prosen.

Na kmetiji odprtih vrat pr' Hlipč pa so jim postregli z obaro in pijačo. V senci velikega kozolca so se odpočili, nekateri pa tudi zaplesali.

Besedilo in foto: France Brus

Ponovno na vročem polmaratonu v Radencih

Standardna ekipa ŠD GRC Zapolje, v kateri so bili Breda in Peter Kosmač in Ivan Pergovnik, se je 16. maja udeležila polmaratona – 21 km – v Radencih; medaljo za tek na 300 m pa je osvojil Tim Pergovnik

Okoli 1300 tekmovalcev in tekmovalk na 21 km ter še 148 na 42 km se je podalo po vročih vaseh občine Radenci. Madžar Kozsar Zsolt je v cilj priteknel prvi s časom 1.08.41, najboljši Slovenec pa je bil Tone Kosmač s časom 1.11.08. Najhitrejša tekmovalka na 21 km je bila Daneja Grandovec, čas 1.21.28. Breda KOSMAČ je s časom 1.53.30 zasedla v ženski kategoriji 52. mesto izmed 269 udeležencev, v svoji kategoriji pa je bila 8. Med moškimi na 21 km je Pergovnik s časom 1.32.29 zasedel 92. mesto, Peter Kosmač pa je bil 221. izmed 970 tekmovalcev.

Velja pripomniti, da je tekma potekala v zelo neprimernih razmerah za tek (prevelika vročina). Organizatorji so imeli veliko dela, saj so z reševalnim vozilom zaradi onemoglosti morali odpeljati in dajati prvo pomoč okoli 30 ljudem. Časi so bili zaradi vročine 2-3 minute slabši.

V maratonu 42 km je zmagal Mitja Kosovelj s časom 2.23.10, med maratonkami pa Neža Mravlje s časom 3.04.35.

Popoldne pa je bilo organizirano tekmovanje za najmanjše na 300-500m. Med najmanjšimi je na 300 m tekel tudi 3-letni Tim, vnuk Ivana Pergovnika in si prislužil medaljo.

SkiVan

Medaljo si je prislužil 3-letni Tim.

Za sproščanje adrenalina

Dirkališče v Zapolju.

V industrijski coni v Zapolju je zasebnik Jani Jazbec iz Horjula uredil posebno dirkalno stezo za različne vrste motornih vozil.

Na njej si lastniki jeklenih konjičkov različnih moči privoščijo skoraj brez nevarnosti posebne podvige, ki nikakor ne sodijo na cesto. Prav bi bilo, da bi to dirkalno stezo posamezniki čim več uporabljali in na ta način obvarovali nekaj življenj.

Besedilo in foto: France Brus

Petdesetletni jubilej vrtca

Prikupna slovesnost je počastila pomembno obletnico vztrajnih prizadevanj za krepitev otroškega varstva na Logaškem

Publikacija ob 50-letnici Vrtca.

Leto 1959 se je v Logatcu, na Notranjski cesti 4 (kjer so danes Glasbena šola, Abanka, Davčna izpostava), oblikoval prvi varstveni oddelek s peterico otrok z eno zaposleno vzgojiteljico. Vrtec se je z razvojem industrije in s priseljevanjem spreminjal ter dopolnjeval do današnjih dni, ko je prerasel v Vrtec Kurirček

Logatec, v katerem je preko 550 otrok in skoraj sto zaposlenih, razpršenih po enotah Tabor, Hotedršica in Rovte, v centralni enoti in od 1. junija naprej še v novi enoti Tičnica v Gor. Logatcu. Skratka, razlogov dovolj, da se je 28. maja v Športni dvorani rajalo in veselilo. Otroci so skupaj s svojimi vzgojiteljicami in prijatelji praznovali 50. rojstni dan vrtca.

V uvodnem delu slovesne prireditve je Frida Rupnik, ravnateljica Vrtca Kurirček, opisala začetek in dogodke, ki so zaznamovali 50 let dejavnosti predšolske vzgoje.

V nadaljevanju so »imeli« oder in besedo otroci, starši in povabljeni gostje. Z malčki, ki so prišli iz vseh enot vrtca, je najprej nagajivo pokramljala povezovalka Janja Nagode, tudi mamica malčkov, ki obiskujeta vrtec. Ti so ji hudomušno odgovarjali na vprašanja, kdo je glavni v vrtcu, kaj najraje tam počnejo in kakšne želje imajo za prihodnost. Vmes so plesali, igrali in prepevali ter prikazali zmaja, vlak, valček, polko in znanje šte-

vilnih pesmic. Predvsem pa so očarali občinstvo s svojo neposredno razigranostjo in veseljem, da nastopajo v veliki dvorani pred številnim občinstvom, med katerimi so jih mamice, očki, babice, dedki, tete navdušeno spremljali in bučno ploskali. V nadaljevanju prireditve je nekaj spominov o svojih vrtčevskih letih, v katerih ni marala rdeče pese, povedala Barbara Facija, danes mamica malčka, ki prav tako obiskuje vrtec.

O prihodnosti in sedanjosti je ob koncu prireditve nekaj bolj resnih misli izrazil župan občine Logatec Janez Nagode, ki je omenil zaskrbljenost zaradi finančnih sredstev, ki jih mora za nemoteno delovanje vrtca zagotavljati ustanoviteljica – občina Logatec. Obenem je pohvalil razvoj otroškega varstva in sodelovanje z zaposlenimi v vrtcu. Tem je ob jubileju izročil spominsko darilo, jim čestital ter zaželel vse najboljše v prihodnosti. Željam in čestitkam župana so se pridružili tudi ravnateljji šol, in sicer ravnateljici OŠ 8 talcev in OŠ Tabor ter ravnatelj Glasbene šole.

Zbrane obiskovalce in nastopajoče bosta na slovesni dogodek še dolgo spominjala tudi publikacija, ki jo je ob tej priložnosti izdal Vrtec Kurirček, pripravile in oblikovale pa so jo zaposlene v vrtcu. Vanjo so zapisale misli in dogodke, ki jih pri njihovem delu soustvarjajo otroci, starši in drugi sopotniki vrtca.

K častitljivem jubileju čestita Vrtcu tudi uredništvo Logaških novic!

NevMa

Cicibanove urice – jeseni 2009

Vrtec Kurirček organizira v sodelovanju z Občino Logatec organizira **Cicibanove urice**, ki se bodo začele oktobra letos.

Vpis otrok, ki imajo vsaj tri leta in ne obiskujejo vrtca, bo septembra. Vpisni list in informacije so na voljo v tajništvu Vrtca Kurirček Logatec (01/759 04 00) oz. na spletni strani vrtca (<http://www.vrtec-logatec.si/>).

Prijave se bodo zbirale do 20. septembra 2009. Na podlagi teh bosta oblikovana program in cena Cicibanovih uric.

Vabljeni!

Koncert, ki je žuborel iz najmlajših src

Preradnjega majnika sta svoje nesporno uspešno delo predstavila Otroški in Mladinski zbor osnovne šole Tabor na zaključnem koncertu v Kulturnem domu Tabor. Bili smo priča kakovostnim glasbenim dogodkom. Tako ni prav nič nenavadno, da sta si oba zbora pripela že več zlahtnih priznanj; nič manj priznanj pa ni bil deležen njihov imenitni zborovodja **Zdravko Novak**, ki zna izvabiti iz otroških grl bogastvo izpetega.

O vsem tem smo se lahko prepričali tudi na koncertu, ki sta ga izpeljala oba šolska zbora z različnimi zahtevnostnimi zastavki, s slikovitostjo scene, ob instrumentalni spremljavi pianista **Miha Nagodeta**, čelistke **Eve Razložnik** in kitaristke **Karmen Kunc**, z ljubko zgovornostjo povezovalcev **Edina Čemana**, **Anje Sedej** in **Špele Zupan** ter z intermezzom obetavne saksofonistke **Urške Erjavec**.

Ravnateljica **Marinka Dodič** je ob tej priložnosti predala posebna priznanja šestim pevkam in enemu pevcu, ki so vsa šolska leta prepevali v šolskih zborih. Dinamičen scenarij, zgovorno sceno in domiselno režijo je prepoznavno prispevala **Branka Novak**, ki ji skoraj ne more uiti nobena organizacijska nadrobnost.

Preprosto, navdušili so nas!

mAš

Res je dobra!

Ko slišimo na citrah Cvetje v jeseni ali pa Moravško dolino, najprej pomislimo na Miha Dolžana. Odkar pa sem bil zadnjič v Lazah, pomislim na citrarko Marušo Pišljar iz Rovtarskih Žibrš. V Lazah je obogatila otvoritveni program razstave fotografij s Planinskega polja.

Citrarka Maruša Pišljar. Foto: M. Jeran

Je bil to tvoj prvi nastop?

Ne, imela sem jih že kar nekaj. Včasih igram solo listično, včasih v duetu ali v komorni skupini. Skupaj z drugimi učenci nastopamo po vsej Sloveniji. Hodimo tudi po tekmovanjih in seminarjih.

Kdaj si se prvič srečala s citrami?

Pet let sem bila stara. Sestra Ana je dobila prve citre.

In potem...

...me je navdušila za igranje. Velikokrat sem sedla pred nje in začela brenkati po svoje. Takoj sem vedela, da so citre instrument, na katerega želim igrati.

Pa šolanje?

Sedem let sem obiskovala glasbeno šolo pri profesorici Korneliji Lovko, zdaj igram le v kvartetu ali sama.

Kaj pa kak drug instrument?

Poleg citer igram tudi harmoniko in pojem pri pevskem zboru.

In koliko časa vadiš na dan, teden?

Ker igram v kvartetu, porabim manj časa za vajo kot prej.

V spominu mi je ostala Arsenikova skladba Prijatelji, ostanimo prijatelji. So ti Arseniki všeč?

Najraje igram ljudske ali narodne pesmi. Ob njih lahko velikokrat tudi zapojem, še posebej pa ob pesmih Slavka Avsenika.

Kje se vidiš čez pet, deset let; kakšni so tvoji načrti?

Zdaj končujem prvi letnik gimnazije in prehitro bi bilo napovedati, kaj bo moj življenjski poklic. Tudi sama ne vem, če bo to ravno glasba. Zdaj so mi citre v veselje. Pustimo se presenetiti.

Vso srečo, tudi na poti presenečenj!

PS.: Ko boste kje zasledili njeno ime, si le označite na koledar: Maruša Pišljar - ne smem zamuditi! Res je dobra, lahko še pripisete.

Brane Pevec

Zlato plesnemu paru iz Rovt

Sonja Arhar in Niko Gantar iz osnovne šole Rovte sta na državnem Šolskem plesnem festivalu v Mariboru prejela zlato priznanje

Osnovna šola Rovte že drugo leto sodeluje v projektu Šolski plesni festival v organizaciji Plesne zveze Slovenije. Na šoli že dolga leta gojimo *ples* kot interesno dejavnost, v tem šolskem letu pa so si mnogi učenci izbrali *ples* kot izbirni predmet. Mlade želimo naučiti plesnih gibov, saj je ples del kulturne izobrazbe. Ples je prepletanje umetnosti in športa, pri čemer občudujemo usklajeno gibanje dveh ali več teles.

Šolski plesni festival zajema skupinske plese (hip hop, latino in pop) in plese v pari. Na šoli prakticiramo plese v pari: angleški valček, cha-cha in swing. Plesna zveza določi pravila, koreografijo in glasbo, na katero se pleše. V lanskem šolskem letu smo na šoli organizirali občinski Šolski plesni festival, kjer smo izbrali najboljše plesalce, ki so se udeležili območnega Šolskega plesnega festivala v Ljubljani. Tega smo se udeležili tudi letos 22. aprila. Zelo smo se razveselili rezultata, ki sta ga na tekmovanju dosegla naša devetošolca **Sonja Arhar** in **Niko Gantar**, saj sta se uvrstila na državno tekmovanje v Mariboru.

Petek, 22. maja, smo se udeležili mariborskega tekmovanja tekmovanju, kjer je sodelovalo 64 slovenskih osnovnih šol z 51 plesnimi pari (102 tekmovalca) in s 144 plesalci v skupinskih plesih. Tekmovanje je bilo zelo napeto in naporno. Sodilo je kar pet sodnikov, med njimi tudi profesorica plesa na Fakulteti za šport in vodilna pri projektu Šolskega plesnega festivala dr. Meta Zagorc. Naša plesalca sta izvrstno odplesala angleški valček, cha-cha in swing ter prejela zlato priznanje. Naša šola pa je odličnima plesalcema za nagrado podarila brezplačni izlet v Gardaland, kjer sta sprostila svoje telo in odplesala novim izzivom naproti.

Ob tej priložnosti se zahvaljujem vsem učiteljem in ravnatelj, ki so nas spodbujali, posebej razredničarki Ljudmili Treven in psihologinji Mariji Bezak, ki sta verjeli v nas in nas podpirali vse do konca.

Besedilo in foto: Miša Stržinar

Zlati plesni par.

Poslovili so se mladi gledališčniki

Za sklep letošnje sezone so mladi gledališčniki iz šole Tabor povabili 14. maja v Kulturni dom Tabor mamice, očke, tete, strice, dedke, babice in druge ljubitelje gledališča (tu sem našel tudi samega sebe!) k gledališkemu popoldnevu, kjer so se lahko zabavali ob dveh igradah Bojane Levinger Nočemo biti dinosavri (z ekološko naravnanim sporočilom) v režiji Bože Nagode in Mire Lapajne Prinčič ter Skupaj smo boljši (s človekoljubno naravnanim sporočilom) v režiji Darje Merlak in Špele Zupan.

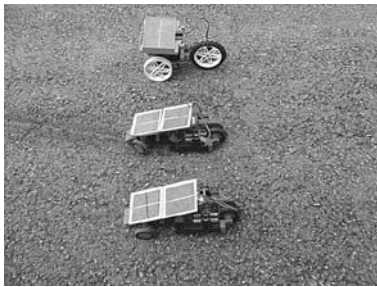
Slikovito in igrivo, igralsko radoživo. In spet je blestel Jan Martinšek v preizkušeni vlogi Žarka, ki v igri Skupaj smo boljši sprva kot nevoljnež prepričljivo sprejme z vso občutljivostjo drugačnost, ki se ji je spočetka odpovedoval.

Vsekakor lep dosežek mladih gledališčnikov in Bojane Levinger, ki vse bolj bogati bero svojih gledaliških stvaritev za mlade.

mAš

Dan Sonca

Brez njega na našem planetu ne bi bilo življenja

Na sončni pogon. Foto: A. Žakelj

V petek, 15. maja, so se po slovenskih krajih odvijali drugi evropski dnevi Sonca v Sloveniji. Namen projekta je bil širjenje informacij o okolju prijazni sončni energiji, namenjen pa je bil otrokom in odraslim, strokovni in širši javnosti.

Človek uporablja sončno energijo, kar obstaja. Brez Sonca na našem planetu ne bi bilo življenja. Sonce, ta večni jedrski reaktor, je neizčrpen vir energije, ki se obnavlja, ne onesnažuje okolja in je hkrati brezplačna.

Sonce pošlje na Zemljo v 3 urah toliko energije, kot je človeštvo

porabi v celem letu. Zato je izziv za vse, kako sončno energijo ujeti, jo shraniti in uporabiti takrat, ko jo potrebujemo.

Tudi Mavričniki s POŠ Rovtarske Žibrše smo se pridružili temu projektu in pripravili zanimivo popoldne. Izdelovali smo sončne grelce in sončne pečice, tekmovali v kvizu in se preizkusili v tekmi z avtomobilčki, ki jih poganjajo sončne celice. Otroci so bili navdušeni in bogatejši za pomembne izkušnje, in ob tej priložnosti se zahvaljujemo organizatorjem Kmečkega praznika za darovana sredstva, ki smo jih namenili nakupu solarnih kompletov.

Mnogo lepih sončnih dni vam želimo in vam podarjamo eno izmed svojih pesmic.

*Sonce, ti si lučka za ljudi,
tvoja toplota vse oživi.*

*V srcu prebudiš ljubezen
preženeš tudi bolezen.*

*V Žibršah v šolo posiješ,
roso v travi popiješ,*

*po nebu se ves dan podiš
zvečer na Medvedjem Brdu zaspis.*

Ana Žakelj

Sadje – vir zdravja

Eko šola naj ozavešča mlade za varstvo narave in za skrb, da bo narava zdrava in z njo bomo zdravi tudi mi

Ko smo se lani pridružili eko šolam, smo pozornost namenili najprej ravnanju z odpadki. Letos smo veliko pozornost namenili zdravju – natančneje zdravi prehrani. Sem vsekakor spada sadje in kar iz njega lahko naredimo. Sadju smo posvetili tistega dne prav vsi šolarji. Vsak razred posebej si je izbral sadje, o katerem so potem učenci iskali podatke, recepte, zdravilne učinkine in kemijski sestav. Posebej zanimivo je bilo s pomočjo receptov skuhati, speči ali zmiksati okusno in slastno jed ali pijačo. Nekaj izdelkov pa so učenci in učitelji prinesli kar iz domačih shramb ali pečic. Med sadeži so učenci izbrali jabolka, hruške, limone, banana, oreške, ananas, slive, jagode, grozdje, fige, pomaranče in češnje. Najprej so nekatere učenci izdelali lične plakate, iz katerih je bilo razbrati veliko podatkov o posameznem sadežu. Razstavo so si lahko obiskovalci ogledali v telovadnici. Še bolj zanimiv pa je bil pogled na mize, ki so se šibile od dobrot. Ni pa bilo samo dobro, ampak kar je še pomembneje, bilo je zelo zdravo (izvzeti so alkoholni primerki, ki pa so bili namenjeni samo razstavi in ne kušini).

Upamo lahko, da je vsaj kateri od učencev vzljubil sadje in bo še večkrat segal po njem. Če bi sadju posvečali več pozornosti, bi bila tudi pestrost naše prehrane drugačna, kjer ne bi prevladovali ocvrti zrezki in pečen krompirček, pa s kalorijami prebogate pice in dokazano škodljiva coca cola. Zdravniki bi imeli občutno manj dela. Če pa dodamo še kanček gibanja v naravi, potem smo na dobri poti do zdravja in dobrega počutja. Eko šolarji se zavedajo, da lahko pomembno prispevajo in spodbujajo tudi tiste, ki so na tem področju nekoliko manj osveščeni. Torej namesto sladoleda raje jabolko in telo nam bo hvaležno.

Metka Bogataj

Taekwondo – uspešni izziv za Nejc

Taekwondo pomeni v osnovnem pomenu samoobrambo, namenjeno neoboroženemu boju. Je moderna tradicionalna borilna veščina, v kateri sodeluje celotno telo in sistem. Za borbo se uporabljajo različni gibi telesnih udov človekovega telesa v različnih položajih (stoje, na tleh, v skoku). Najpogostejši gibi so: udarci z rokami (pest, dlan, prsti, komolec, ramena) in udarci z nogami (stopalo, goleni, koleno).

Stranski nožni udarec v skoku (Nejc v zraku) Foto: Andrej Hladnik

In Nejcova kariera?

Svoj prvi trening je imel Nejc pred osmimi leti – 15. 9. 2001. Prve tekme se je udeležil 24. aprila 2004. S treningi je prišel do rumenega pasu in nato tekmoval na državnem prvenstvu v Logatcu, kjer je dosegel svojo prvo medaljo – bronasto. V tem športu se počuti domače in dosega dobre uspehe. Tako se mu je v zadnjih letih odprla pot k mednarodnim uspehom. Letos ima v načrtu poleg polaganja črnega pasu tudi evropsko prvenstvo. Zato redno trenira trikrat na teden po dve uri in sedaj še dve uri ob nedeljah. V prihodnje se želi udeležiti evropskega prvenstva. Lani se je logaški klub, kjer Nejc trenira, se udeležil kar 17 mednarodnih tekem in 2 državnih prvenstev. Skupno imajo preko 15 medalj, od tega 9 zlatih. Na državnem prvenstvu so bili skupinsko najboljši kadeti v Sloveniji.

Nejčevi največji uspehi: 3. mesto na A turnirju, Croatia open 2008; 3. mesto

Zlate medalje z B turnirjev; tekmovalja A klase: Dutch open (marec), German open (april),

Belgia open (april), Avstrija open (maj).

V taekwondoju želi Nejc nadaljevati in narediti uspešno kariero.

Nejc Hladnik, 9. a

Slovesno ob dnevu Evrope

Naj bo Evropska zveza prijazen dom svojim državljanom

„Zdravo, moje ime je Gregor. Bonjour, je m'appelle Pierre. Hallo, ich heiße Martin. Hola, me llamo Maria. Hello, my name is Sarah.“ – Takole smo 8. maja v Domu krajanov v Rovtahn pričeli s slavnostno prireditvijo ob dnevu Evrope. Učenci so skupaj s svojimi mentorji izbrali dvanajst držav članic EU in jih podrobno obdelali, se o njih pogovarjali, pozorni so bili na tiste značilnosti, po katerih država še posebej slovi. Izdelali smo zanimive zastave kar iz odpadnih zamaškov raznih plastenk in jih izobesili na osrednji prireditvi. Povezovalki Ana in Tjaša sta na oder vabili posamezne razrede, ki so na kratko predstavili "svojo" državo.

Prvošolčki so si izbrali Nizozemsko, znano po tulipanih in mlinih na veter; mlin so prinesli celo na oder in odplesali prikupen ples. Drugarčki so se odločili za Italijo. Le kdo ne pozna slavnih italijanskih testenin, pa pice, nogometni navdušenci gotovo stavijo na Milan ali Romo. Umetniki pa ne morejo prezreti slavnih slikarjev Michelangela, Rafaella, Donatella, Leonarda, ki jih sodobni otroci poznajo bolj iz Ninja želv.

Tretarji so se podali na Finsko, deželo tišočerih jezer. Naučili so se njihovo pesem in jo spremljali z instrumenti. Četrtrajem je bila najbolj všeč Nemčija, od koder izhaja vsem ljubiteljem bencinskih hlapov znani Michael Schumacher. Celotna njihova predstavitev je bila njemu posvečena. Petarji so predstavili kar dve državi: deževno Veliko Britanijo in Romunijo s slovitim krvoločnim grofom Drakulo. Šestošolci so predstavili Grčijo s plesom sirtaki. Tudi sedmarji so predstavili dve državi: Portugalsko v znamenju nogometa in Francijo z Eiffelovim stolpom, ki so ga sestavili vrli učenci. Skupina osmošolcev je predstavila Dansko, deželo Andersenovih pravljic in lego kock, druga skupina se je podala po Jakobovi romarski poti v Španijo in na sceni prikazali celo bikoborbo. Devetošolci so z eno skupino predstavili našo sosedo Avstrijo z Mozartom in Straussom; zaplesali so kar najbolj znani dunajski valček Na lepi modri Donavi. Druga skupina devetarjev pa se je lotila naše Slovenije. Prikazane so bile raznolikosti slovenskih pokrajin od morja do Triglava, od panonske nižine pa do Gorjancev.

Evropa na odru. Foto: M. Bogataj

Sledilo je še nekaj glasbenih točk in podatkov o organizaciji EU, njenih simbolih, članih in tudi vabilo, naj na prihodnjih volitvah za poslance v evropskem parlamentu izberemo tiste, ki nas bodo dostojno zastopali v evropski skupnosti. Za konec smo lahko slišali še instrumentalno izvedbo Ode radosti – himne Evropske zveze. Naj postaneje interesi EU tudi naši interesi, skupnost naj skrbi za svoje članice, da bodo njihovi državljani živeli dostojno življenje, složno in brez ideoloških ali kakršnih koli nesoglasij.

Metka Bogataj

Rekorderji v akciji »Pismo srca«

Učenci šole Tabor so z 28.370 kilogrami rekorderji v zbiranju papirja v Sloveniji – Izkupiček so namenili fundaciji za šolanje mladih

V tem šolskem letu je tudi šola Tabor stopila v mrežo Ekošol. Med različnimi dejavnostmi smo morali izpeljati tudi neko dobrodelnost. Odločili smo se za akcijo »Pismo srca« – fundacija šolanja mladih.

Namen akcije je bil zbrati čim več odpadnega papirja, izkupiček pa nameniti v fond, iz katerega bo eden izmed naših

devetošolcev lahko dobil štipendijo za nadaljnje šolanje.

Šestega maja zjutraj smo tako na košarkarskem igrišču pred šolo pričeli z zbiranjem odpadnega papirja, ki ga je vodila učiteljica Jožica Rupnik. Ves dan do poznih večernih ur in še naslednje dopoldne so ji pomagali naši pridni učenci. Vse bojazni, da bomo zbrali premalo papirja, so bile odveč. Zgodilo se je ravno nasprotno!

Učenci, zaposleni, starši in drugi občani so se odzvali v ogromnem številu in skupaj zbrali kar 28.370 kg papirja. Do danes še nobenemu zavodu v Sloveniji, ki sodeluje v tej dobrodelni akciji, ni uspelo zbrati več. Torej smo vsi skupaj postavili rekord v slovenskem merilu, na kar smo neizmerno ponosni in se vsem sodelujočim iz srca zahvaljujemo.

Dokazali smo, da znamo stopiti skupaj, da imamo čut za sočloveka in da v današnjem zmaterializiranem svetu znamo in zmoremo pomagati tudi drug drugemu.

Upamo, da nam bo na OŠ Tabor s podobnimi akcijami uspelo tudi v bodoče in da bomo postavili še kak rekord, na katerega bomo ponosni, kot smo ponosni na naš letošnji dosežek.

Besedilo in foto: Bojana Levinger

Odpadnega papirja pa ničkoliko.

Zlati maj, krasni maj...

Srečali so se literati

V našem Domu smo 25. aprila imeli Območno srečanje literatov seniorjev iz Logatca in Idrije. Srečanje je vodila Ana Porenta, ki je tudi sama literarna ustvarjalka. Piše poezije in je vodja spletnega projekta in urednica knjižnih izdaj. Po tem so tudi navzoči brali svoje življenjske zgodbe ali pesmi. Zanimivo srečanje se je zavleklo v večerne ure. Za konec je sledil še klepet in pogostitev.

Prvomajska budnica

Prvega maja nas je zbudila budnica. Godbeniki so zaigrali, mažoretke pa zaplesale. Med tem časom so prinesli sosedje mizico in dve košari. Bilo je kot »mizica pogrni se«. Vsi nastopajoči so se malo okrepčali in še enkrat zaigrali. Nato so krenili še pred vhod našega doma in tudi nam zaigrali. Pihalno godbo in mažoretke je bilo tako lepo videti in poslušati, ko smo se mi še prebujali in odpirali zaspane oči.

Dom je spet zacvetel

Hitro je prišla pomlad, čas za presajanje rož, ki bodo tudi letos polepšale naše balkone. Ob sedmih so naše pomočnice v delovni terapiji in hišnik že pripravljali vse potrebno za saditev. Kmalu za tem se je pripeljal kombi z rožami in zemljo.

Tudi vreme nam je bilo naklonjeno. Ko so bile rože posajene, sta jih hišnik Nace in Marjan razvozila po balkonih, tako da imamo Dom lepo okrašen. Vrtnarji pa so uredili tudi okolico Doma. Na novo so naredili dolgo gredo z vrtnicami in uredili skalnjak z dišavnicami. Zelo je lepo.

V domu je potekala tudi predstavitev masažnega stola. Vsakdo je lahko brezplačno preizkusil udobno in prijetno masažo.

In tudi prepevali so nam

Najprej so nas obiskali otroci iz vrta iz Ljubljane. Ena izmed treh vzgojiteljic je igrala na harmoniko, druga pa kitaro. Ena od vzgojiteljic ima v našem domu taščo, kar jih je še posebej pritegnilo, da so prišli v Logatec. Z veseljem je bilo videti to mamo, kako jih je poslušala in gledala. So pa tudi otroci prav lepo peli in recitirali. Petje so spremljale tudi vse tri vzgojiteljice in otroke tako spodbujale.

Kasneje nas je obiskal pevski zbor OŠ. 8 talcev Logatec. Dve učenci izmed njih sta povezovali program. Spremljala jih je tudi mentorica. Zapeli so več pesmi: Stara mati, dober dan, za konec so zapeli Marko skače. Otroci so bili iz nižjih razredov, luštni, prijetni in so živahno peli.

Ivanka Pečnik

Zahvala

Mnogo prezgodaj
smo se morali posloviti
od naše drage
Mimi Petrovčič

**Mimi
Petrovčič**
1930 – 2009

Ob prezgodnji smrti naše drage žene in mame se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znancem za darovano cvetje in za podarjene sveče.

Posebej se zahvaljujemo zdravnici Katarini Turk za zdravstveno pomoč, Lidiji Obreza za človekoljubno pomoč, župniku Janezu Komparetu za pogrebni obred, pevcem za čuteče zapete žalostinke ter pogrebniemu zavodu Menart in Komunalnemu podjetju za pogrebne storitve.

Hvala tudi vsem, ki ste našo mamo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči vsi njeni

Šranganje – običaj, ki zlagoma tone v pozabo

Običaj, ko so fantje pred nevestino hišo postavili mlaje in napis za srečo mladoporočencema in pred poroko pred nevestinim domom postavili »šrango«, kjer je moral ženin odkupiti nevesto od sosedovih fantov, se že kar pozablja. Ta običaj srečamo le še ponekod po vaseh, v mestih, kot je Logatec, pa je to res še prava redkost, saj promet in urbanizacija kraja take običaje vse bolj onemogočata.

Ja, nevesta ne pojde kar tako!

Z malo sreče je kamera 30. maja letos pred Čukovo domačijo na Stranski poti zabeležila šranganje, ko je Miha Špeh prišel s svati po nevesto Bojano Čuk in je moral pokazati nekaj spretnosti, kot so žaganje drv, dostava časopisa z motorjem, cvrtje jajc; seveda, fantom je moral odšteti tudi nekaj cvenka, da je lahko odpeljal nevesto pred oltar.

Besedilo in foto: France Brus

Napovednik prireditev

»VERIS 2009« – 9. Logaški pomladni festival

• Dogodki bodo ob 17. in ob 19.30, od sobote, 13. junija, do sobote, 20. junija, v Glasbeni šoli Logatec, v Športni dvorani Logatec, v cerkvi sv. Nikolaja in na trgu pred cerkvijo sv. Nikolaja (v primeru dežja v Narodnem domu Logatec).

V soboto, 13. junija, ob 19.30 v Športni dvorani Logatec

• **Koncert Simfoničnega orkestra Glasbene šole Logatec** pod dirigentsko palico Marjana Grdadolnika – Slovesni začetek Festivala Veris; sodelovali bodo plesalci Baletnega oddelka Srednje glasbene in baletne šole Ljubljana.

V ponedeljek, 15. junija, ob 17. uri v Glasbeni šoli Logatec

- **Koncert pianistke Lovorke Nemeš Dular** ob 19.30 v cerkvi sv. Nikolaja
- **Komorni zbor Megaron iz Ljubljane.**

V torek, 16. junija, ob 17. uri v Glasbeni šoli Logatec delavnica z naslovom

- **"Čarobni svet tolkal"** – Delavnica ob 19.30, na trgu pred cerkvijo sv. Nikolaja
- **Etno koncert skupine Strizzy.**

V sredo, 17. junija, ob 17. uri v Glasbeni šoli Logatec delavnica z naslovom

- **"Svet lutk"** – Delavnica ob 19.30 na trgu pred cerkvijo Sv. Nikolaja
- **koncert skupine QuatroPorTango.**

V četrtek, 18. junija, ob 17. uri v Glasbeni šoli Logatec

- **"Pogled v Indijsko glasbo"** – Delavnica ob 19.30 uri, na trgu pred cerkvijo sv. Nikolaja
- **jazz koncert skupine Jazz Station.**

V petek, 19. junija, ob 17. uri v Glasbeni šoli Logatec

- **"Šola nastopanja za mlade"** – Delavnica ob 19.30, na trgu pred cerkvijo sv. Nikolaja
- **koncert Anžeta Palke & New Flamenco orchestra.**

V soboto, 20. junija, od 10. do 18. ure v Športni dvorani Logatec

- **"Mala šola baleta"** – delavnica ob 19.30, na Trgu pred cerkvijo sv. Nikolaja,
- slovesni koncert Orkestra Slovenske vojske.

Več informacij: www.festivalveris.si

Predprodaja vstopnic: abonmajsko karto, s katero lahko obiščete vse festivalske prireditve, lahko kupite v predprodaji v Glasbeni šoli Logatec in v Turistični pisarni Logatec (Tržaška cesta 17). Cena za odrasle je 12 EUR, za študente in dijake 6 EUR. Organizacija: Glasbena šola Logatec, Notranjska cesta 4, Logatec

Nedelja, 21. junija, ob 16. uri, Trg sv. Nikolaja

• **UMETNIKI NA TRGU – ODPRTI ATELJE** – Logaški umetniki, slikarji, kiparji, rezbarji... bodo na ogled postavili svoja dela. V odprtem ateljeju boste lahko opazovali umetnike v procesu ustvarjanja likovnih del. Na voljo bo tudi spremljalni program za otroke, likovne ustvarjalne delavnice, predstava, bukvarna...

Org in info: JSKD OI Logatec, T 01/7591 740, G 031 867 974 in Knjižnica Logatec, Bibijana Mihevc G 031 375 690

Sreda, 24. junija, ob 20.30, Čevica - Tollazzijeva štirna

• **VEČER PRI VODNJAKU** – Tradicionalna prireditev. V primeru slabega vremena bo prireditev v Veliki dvorani Narodnega doma

Org in info: Pevsko društvo Logatec, 7543 602

Petek-Nedelja, od 26. junija do 5. julija, Rovte

• **POLETJE V ROVTAH 2009** – Večdnevno kulturno, športno, otroško, adrenalinsko in zabavno dogajanje
ŠD KOVK Rovte, Rovte 89a, 1373 Rovte; David Šinkovec (031-210-646)

Nedelja, 28. junija, ob 16. uri, Hotedršica pri Lovski koči

• **KRESNA NEDELJA 2009** – Letošnja rdeča nit že 16. tradicionalne Kresne nedelje bo obujanje starih iger in zgodb, ob katerih so se nekoč zabavali in kratkočasili naši dedki in babice. Predstavljene bodo različne stare igre, pesmi in plesi. Prireditev se bo zaključila pozno v noč z zvoki Ansambla Javor.

Org in info: KTD Hotedršica, marusanagode@gmail.com, Albin Treven 041 294 406, www.hotedsica.si

Od ponedeljka do petka – od 29. junija do 3. julija, med 10. in 13. uro, Logatec –Kurja jama pod igriščem pred knjižnico

• **POČITNIŠKE USTVARJALNE DELAVNICE ZA OSNOVNOŠOLCE** – Slikanje na majice, izdelki iz odpadnega materiala – eko vetrne skulpture, ladje, obeski za ključke, poletni mobilni, namizne igre ali igre za na plažo. Vzporedno bodo potekale delavnice za dve skupini. Število udeležencev je omejeno: v vsaki skupini do 20 oseb. Prijave zbiramo do ponedeljka 22. junija na gornji telefonski številki ali po e-pošti: oi.logatec@kabelnet.net. Prispevek 10 EUR na osebo. V primeru slabega vremena bodo delavnice v Prešernovi dvorani Narodnega doma)

Org in info: JSKD OI Logatec, T 01/7591 740, G 031 867 974

Od 26. junija do 5. julija se bodo zvrstile prireditve POLETJE V ROVTAH 2009

- 26. junija, ob 21. uri – Nočni pohod v neznanu.
- 27. junija, ob 19. uri – Turnir v ulični košarki.
- 28. junija, ob 9. uri – Kolesarjenje po KS Rovte.
- 29. junija, ob 20. uri – Potopisno predavanje ZDA v Stari šoli.
- 30. junija, ob 20. uri – Turnir v taroku v Stari šoli.
- 1. julija, ob 20. uri – Potopisno predavanje Egipt v Stari šoli.
- 2. julija, ob 17. uri – Otroške delavnice v Krajevni knjižnici.
- 3. julija, ob 20. uri – Veseli večer – impro liga v Domu krajanov ob 22. uri – Kino pod zvezdami na ŠRC Kovk.
- 4. julija, ob 9. uri – Turnir v malem nogometu in balinanju na ŠRC Kovk.
- 5. julija, ob 13. uri – Predstavitve modelarskega kluba Vrhnika v Križajevi dolini, ob 15.30 – Prikaz akrobatskega letenja – Tomo Poljanec v križajevi dolini in ob 17. uri – Veselica z Veselimi Štajerkami in Manco Špik na ŠRC Kovk

Glavni organizator ŠRC Kovk s KD Rovte

Ognjič obiskal muzej Na griču in Blekofske gmajne

Po poteh novih spoznanj in zdravnega rastlinja

S labe tri ducate članov društva »Ognjič« se nas je zbralo tretjo soboto v maju v Blekovi vasi, odkoder smo se najprej sprehodili do obnovljene studenca na koncu vasi, nato pa razgibali kolena do Bajtarjeve domačije »Na Griču«. Tam nas je pričakala 77-letna Ivanka Urbas, ki je dolga leta zbirala predmete in jih je peš s cizo ali kolesom prinašala domov. Ona, ki še danes obdeluje vrt pod hišo, kjer ne manjka tudi zdravnih rastlin (smo jih tudi nekaj dobili za domov), ki zna povedati, kaj se je dogajalo v teh krajih pred petdeset, sto in več leti, ki bo vesela, če ji boste prinesli kak predmet, ki ga v njeni zbirki starih predmetov še nima. »Za prijatelje s' je

In zelišča se pridno nabirajo.

treba čas vzeti,« poje Šifrer, za ogled stare Bogatajeve domačije smo si ga vzeli.

Naprej smo jo ubrali skoz gozd pod vodstvom naše članice Zofije Rupnik. Dišeča perla je rasla ob poti, bela kopri-va, pa tudi rumena (ime pove dovolj); nabrali smo zajčke, deteljo (štiriperesna deteljica je več ali manj samo še na slikah).

Bil je tudi čas za nabiranje smrekovih vršičkov – brez skrbi, smreke ne bodo izumrle, bomo pa mi zato pozimi bolj zdravi! Na travnikih se je ponujal ozkolistni trpotec, glog in še to in ono. Medtem pa so se zbirali oblaki, in treba je bilo odbrzeti domov... za sušenje in predelavo nabranega.

Besedilo in foto: Brane Pevec

Čebelar na obisku v Medvedu

Ob dnevu Zemlje nas je obiskal čebelar Pavle, ki za svoje čebele skrbi v Rovtarskih Žibršah. Drugošolčki iz OŠ Toneta Čufarja, ki so bili takrat na Medvedjem Brdu v domu Medved v šoli v naravi, so z zanimanjem prisluhnili čebelarju, ki jim je povedal veliko novega in poučnega o življenju čebel. S seboj je prinesel pripomočke, ki jih potrebuje pri vsakdanjem delu s čebelami.

Po dobri uri spoznavanja čebel so učenci lahko poizkusili tudi različne vrste medu in nekaj dobrot, narejenih iz medu.

Mesec dni pred dnevom Zemlje pa smo v našem domu posadili dve jablani in eno češnjo z učenci 1.r. OŠ Lucija in se tako priključili akciji slovenskih Ekošol »Posaditev 10.000 sadnih dreves v okolici ekovrtcev in ekošol«. Sponzor akcije je bil Mercator; z njegovo pomočjo smo tudi v našem domu prišli do treh sadnih dreves.

M.R.

Drugič po Planinskem polju

Prek sto pohodnikov se je predzadnjo soboto v maju v Lazah odpravilo na popotovanje po Planinskem polju, ki ga je organiziralo Turistično društvo Lanski vrh iz Laz – Vsak pohodnik je dobil spominsko znamko s sliko Planinskega polja, ki jo je izdal domači fotograf Milan Jeran

Z brali smo se pri spomeniku Čehu Viljemu Putiku, »ki je bil piščočlovek in je promoviral naše jame po vsem svetu«, kot je povedal dr. France Šušteršič. Tudi Putikovi štirni, požiralnika zaščiteni z mrežo, ki preprečuje, da bi se požiralnika zamašila s plavjem, ki ga prinaša voda, se imenujeta po njem.

Še pred tem smo se sprehodili nekaj sto metrov v hrib do zanimive jame Mačkovića, ki je lahko dostopna, in tudi pri tridesetih stopinjah nad ničlo prijetno hladna. Tako med prvo vojno kot tudi med drugo so vanjo domačini skrivali marsikaj: ne samo orožja, tudi ljudi, kot je pripovedoval prijazno zgovoren domačin – partizan Jože Simšič.

Potem se je kolona pohodnikov vila po senčnem robu travnikov proti gradu Haasberg (po naše Hošperk). Senco smo našli pod drevesi, ki so ostanek mogoč-

nega parka, ki se je raztezal okoli ostan- kov nekoč mogočnega gradu. Tam nam je domačin Anrej Milavec povedal marsikaj o zgodovini gradu, ki je nastal konec dvanajstega stoletja. Varoval je križišče cest proti Logatcu, Ljubljani, Cerknici in Krasu. Grad je menjal lastnike, se širil (imel dependanso v Rakovem Škocjanu, ki je primerno obnovljena ohranjena še danes) in bil konec leta 1944 požgan, ker so se tam zbirali okupatorji in njihovi so- delavci.

Od tam do Mlinov, kjer izvira Unica (pod zemljo se združita Pivka in Rak) ni bilo več daleč. Da je bilo mlinov precej, smo videli na starih fotografijah, da je v njej dovolj rib, smo lahko sklepali po navdušenih ribičih. Koliko vas bo stal ulov, pa vprašajte tam, kjer izdajajo dovolilnice. Še nekaj korakov čez polje, še pogled z mostu v čisto reko, in prišli smo do cerk-

Pravcata množica pohodnikov. Foto: B. Pevec

ve v Planini, kjer nas je čakal lepo ohlajen Oblakov avtobus, pred gasilskim domom v Lazah pa je že dišalo po pečenju...

Hvala vsem, ki so poskrbeli, da smo se v soboto dopoldne, ki se je zavleklo v popoldne, imeli res lepo. In seveda: vidimo se čez leto dni, saj Janez Šabec, Vanda Navrič, Branko Simšič in drugi že pre- mišljujejo, kod se bo šlo naslednje leto.

Brane Pevec

Vojaške kuharske vaje

Mojstri vojaške kuhinje na pripravah za jesensko tekmovanje

Predzadnji majski teden se je kuharska ekipa Slovenske vojske pod vodstvom Zvonka Videniča v Centru vojnih veteranih v Logatcu pripravljala na tekmovanje, ki bo oktobra v okviru letošnjega Gostinsko turističnega zbora (GTZ). Ekipa se zares uspešno že več let udeležuje tudi mednarodnih tekmovanj. Lani je na kuharski olimpijadi dosegla dve bronasti medalji, pred štirimi leti pa v Luksemburgu srebrno. Tekmovanje na GTZ bo zadnja pomembnejša tekmovalna preizkušnja pred tekmovanjem na Expo Gast v Luksemburgu prihodnje leto.

Ekipa, sestavljena iz kuharskih mojstrov iz različnih slovenskih vojašnic, bo tekmovala v dveh kategorijah. Tekmovalna pravila zahtevajo, da ekipa, ki najprej pripravi jedila na ogled, v 5 urah pripravi katerega koli od 7 predstavljenih različnih menijev za 150 oseb. Le del sestavin sme biti vnaprej pripravljen, vse ostalo pa se dela pred očmi ocenjevalcev.

Tekmovalcem želimo uspešno udeležbo na tekmovanju. Pogled na pripravljene jedi je bil zapeljivoč.

Jan Turk

Eden od sedmih menijev, ki so jih zadnji dan pripravili na pokušino: smetanova kumarična juha v testeni skodelici, ptujsko perutninsko nabadalo na pikantnem rižu in makova potička za zaljubljenca (na potičko zreta dva testena potička).

Stoji tam gori partizan

Budi spomin in na Petkovcu pozdravlja mimoidoče

Zgodnjega majskega dne me je pot zanesla mimo Žigonove domačije na Petkovcu 51A in na vrtu ob cesti sem opazil mogočno iz betona vzlito in izklesano postavo partizana. Od kdaj tu spomenik in komu? Prijaznega gospodarja Žigona, tistega Lojzeta z ogromno harmoniko, sem povprašal, kako se je znašel partizan na njegovi domačiji.

»V začetku osemdesetih,« pravi, »ko sem še skrbel za telefonsko napeljavo po Logatcu, sem med svojim delom na Oblakovem vrtu v Logatcu naletel na Sama Oblaka, ki je preurejal vrt in želel odstraniti kip. Ponudil sem mu, da najdem partizanu primeren prostor na svoje stroške. Prav v tistem času sem kupil močnejši traktor in prevoz težkega bremena mi je bil pravi izziv. Brez poškodb mi ga je uspelo prepeljati na Petkovec in ga postaviti ob cesto poleg domačije, ki sem jo takrat prevzel od matere.«

Lojze tudi pove, da se ob partizanu pogosto ustavijo mimoidoči pohodniki in včasih tudi kaj povprašajo. Njegovo šegavo razlago so bojda razumeli celo finski pohodniki, poudari pa, da ga pri postavitvi ni vodila nikakršna ideološka usmeritev. »Delo, ki je veljalo toliko truda, si enostavno zasluži svoj prostor pod soncem. Postava oboroženega moža pa naj tudi danes vzbudi v ljudeh spomin in spoštovanje do vseh, ki so trpeli v vojni, ki je brezobzirno pustošila tudi po teh hribih.«

Kip pa je izdelal Franc Kseverij Oblak, brat morda bolj znanega Cirila Oblaka – Plečnikovega učenca, ki pa zaradi zgodnje smrti ni uspel polno razviti svojega čuta za umetnost in arhitekturo. Franc se je s slikarstvom in kiparstvom ukvarjal ljubiteljsko, še danes pa njegova platna krase številne domove, cerkve in urade. Na vrtu Oblakovih na Tržaški 31 v Logatcu pa lahko vidimo tudi njegov kip sedeče žene; njegov Partizan pa na Petkovcu še naprej pozdravlja mimoidoče.

Besedilo in foto: Branko Rupnik

Lojze in partizan.

Pravi pravcati notranjski palčki

Foto M. Jeran

Pri Dolenčevih na Kalcah so zrasli tudi tile trije možici – palčki, oblikovani – ne iz gline ali, kar je zadnje čase vse pogosteje, iz plastike, temveč iz tipičnega avtohtoinnega notranjskega lesnega porekla.

Brane Pevec

Korajža velja – spet in spet

Harmonikarjev pa od ta malih do...

Pod tem geslom je zasebni glasbeni center Bogdana Marolta 24. maja na dvorišču gostišča Zinke Žakelj na Kalcah pripravil nastop harmonikarjev in ljudskih godcev, ki igrajo na »frajtonarice«.

Letošnjega že drugega srečanja harmonikarjev in ljudskih godcev se je udeležilo 45 posameznikov in 4 glasbene skupine. Udeleženci, ki so prišli pretežno z Notranjske in deloma s Primorske in Gorenjske, so si prislužili diplomo, majico, malico – porcijo čevapčičev.

Za kratek čas, zabavo in ples v lepem, vendar izredno toplem, sončnem vremenu so poskrbeli Mladi godci iz Horjula.

Sponzorja prireditve, ki jo je obiskalo veliko poslušalcev, sta bila Gostišče Žakelj in vinogradnik Franc Tomše iz Globočice.

Besedilo in foto: France Brus

PONUDBA RAZGIBANEGA DELA V PRIJETNEM DELOVNEM OKOLJU

»Na Vrhniki iščemo več oseb za delo v novem klicnem centru.
Nudimo redno ali honorarno zaposlitev s prilagodljivim delovnim časom.

Če vas zanima razgibano delo v prijetnem delovnem okolju, pokličite **05 9225 062 (Morisa)**.

»Zeleni grič« v Logatcu

Skupina Energoplan gradi v Logatcu dva večstanovanjska objekta, poimenovana »Zeleni grič«. Stanovanjska objekta stojita v mirnem, zelenem predelu Logatca, imenovanem Grapovčnik; od mestnega središča sta oddaljena kakih 500 metrov. Nedaleč od »Zelenega griča« so večji trgovski centri, banka, pošta in javni potniški promet. Energoplanova večstanovanjska objekta sta umeščena med Domom za starejše občane na zahodni strani in stanovanjskim naseljem enodružinskih hiš in blokov ob Pavšičevi ulici na južni in novo cesto na Koš na severni strani.

Enako zasnovana objekta, ki sta orientirana SZ-JV, sta postavljena vzporedno. Med obema objektoma bo parkovna ureditev, namenjena stanovalcem in igri otrok. Za parkiranje bo na terenu predvidenih 118 lastniških parkirnih mest.

Zahodna stanovanja iz bloka DEF imajo dodatno kvaliteto, saj se odpirajo tudi proti gozdu. V vsakem bloku bo 48 stanovanj, torej 96 v obeh skupaj. Vsak blok ima tri stopnišča. Vsak vhod pa ima svoje dvigalo. Na eno stopnišče z dvigalom so vezana tri oziroma štiri stanovanja v etaži.

Stanovanja so različnih kvadratov, in sicer v velikosti od 25 do 83 m², neto stanovanjske površine. 68% stanovanj vključuje garsonjere, eno in dvo-sobna stanovanja, 32% pa tri in štirisobna stanovanja. Stanovanja so razporejena v pritličju, v treh nadstropjih in v mansardi. Del stanovanj ima v pritličju atrij, vsa ostala pa imajo ložo oziroma balkon. Stanovanja so dvojno orientirana SZ - JV. So udobna, prostorna, med drugim opremljena s sistemom centralnega ogrevanja ter z enotami za ohlajevanje. Sodobna in funkcionalna zasnova stanovanj omogoča bivalnim površinam največji izkoristek.

Po besedah vodje prodaje Mihaela Hočevarja bosta objekta pripravljena na vselitev septembra 2009. Ciljna skupina, za katero predvidevajo, da bo najbolj zainteresirana za nakup stanovanj, so predvsem mladi pari in družine ter starejši ljudje. Zlasti za starejše ljudi so priročna dvigala v obeh objektih ter bližina Doma za starejše občane, kjer bodo lahko deležni določenih uslug, zlasti prehrane.

Stanovanja so že v prodaji, cena stanovanj je zelo ugodna, saj so cene za m² v vseh stanovanjih že od 1.700 EUR/m² brez DDV. Predstavniki prodajalca je s prodajo stanovanj zadovoljen ter pravi, da se, glede na situacijo na nepremičninskem trgu, stanovanja dobro prodajajo. Hočevar je tudi prepričan, da bodo kupci v okolici Ljubljane težko našli tako kvalitetna nova stanovanja po nižji ceni.

Zakaj se splača izbrati Zeleni grič za svoj novi dom!

- Ker lahko izbirate med različnimi tipi stanovanj, od **garsonjer** do **štirisobnih**
- Ker so v vseh objektih **dvigala** in v vseh stanovanjih vgrajene **klimatske naprave**
- Ker vam stanovanja omogočajo **nizke stroške** bivanja
- Ker je za vaše avtomobile poskrbljeno z **velikim urejenim parkiriščem** in **garažami**
- Ker vam nudimo **pomoč pri financiranju** nakupa

Prodaja: 01/581-6195
nepremicnine@energoplan.si

www.zelenigric.si

Poslovni sistem Mercator d.d., Dunajska 101, Ljubljana

Vse za šolo naroči, v ustvarjalne počitnice skoči

Živite s Piko

Ponudba velja od 4. 5. do 30. 6. 2009

Za res brezskrbne počitnice poskrbite še pred koncem leta. Imetniki kartice Mercator Pika lahko v **knjigarnah in papirnicah DZS** v maju in juniju **izkoristite ugodnosti pri nakupu učbenikov, delovnih zvezkov in šolskih potrebščin:**

- 5 %** popusta na učbenike in delovne zvezke,
- 20 %** popusta na šolske potrebščine*,
- možnost plačila na obroke brez obresti (polog + 5 obrokov).

*Popust ne velja za že znižane artikle in artikle, ki so že v akciji. Popusti se ne seštevajo.

Največje ugodnosti
s kartico
Mercator Pika

Želite za svoj denar dobiti največ? **CHEVROLET IMA IZJEMNE CENE!**

Spark za samo **6.900 EUR**
zračna blazina za voznika
klimatska naprava
centralno zaklepanje
ABS zavorni sistem
električni pomik stekel spredaj

*Izkoristite priložnost
Pred uvedbo novega davka!*

Lacetti za samo **10.190 EUR**
klimatska naprava
dve zračni blazini
elektro paket spredaj
daljinsko centralno zaklepanje
CD MP3 radio
5 let garancije

štirivrtni Aveo za samo **5.530 EUR**
CD MP3 radio
centralno zaklepanje
zračna blazina za voznika
ABS zavorni sistem
električni pomik stekel spredaj

Aveo za samo **7.600 EUR**
klimatska naprava
štiri zračne blazine
centralno zaklepanje
elektro paket
CD MP3 radio

Captiva za samo **21.300 EUR**
klimatska naprava
šest zračnih blazin
električni pomik stekel spredaj in zadaj
daljinsko centralno zaklepanje
CD MP3 radio
lita platišča

Avtohiša
SELIŠKAR
d.o.o.

Betajnova 16, 1360 Vrhnika
T: 01/750 22 52, www.avtohiša-seliskar.si

www.chevrolet.si

V kakovost, tehnologijo in opremo svojih vozil verjamemo tako močno, da vam za vsak Chevrolet nudimo 2-letno in kilometrsko neomejeno garancijo oz. 3 leta ali 100.000 km garancije ter dodatno 6-letno protikorozijsko garancijo. Kot lastnik Chevroleta prav tako prejmete zagotovilo za Chevrolet Euro Service za 36 mesecev, vključno z brezplačno pomočjo na cesti 24 ur/dan. Emisije CO₂ za vse modele: 119 - 264 g/km. Povprečna poraba goriva za vse modele: 5,2 - 11,5 l/100 km. Ponudba velja pod posebnimi pogoji prodaje in za omejeno količino vozil. Silke so simbolne.

Narodnik logisa je Avtohiša Seliskar d.o.o. Vrhnika